

Tautas, dzīru, apdziedāšanas,
rotaļu, līgo, studentu
un
citas dziesmas.

1928. GADS.

DZIESMAS LATVJU TAUTAI

Pirmais simts

Tautas, dzīru, apdziedāšanās,
rotaļu, līgo, studentu
un
citas dziesmas

Sakopojis Stugu Emils
Otrais pārkārtotais izdevums

Rīgā, 1928.
Fr. Lasmaņa redakcijā un apgādībā,
Brīvības bulvārī Nr.1.

Stugu Emils 1928
77 lpp./ ~ 0,36 MB

Priekšvārds.

„Latvju tauta dziedātāja” — patiess vārds. Latvji vēl tagad labprāt dzied — vaļas brītiņā, draugu pulciņā, gan godos, gan dzīrēs. —

Bet straujā dzīves cīņā aizmirstas vecajiem dziesmu teksts, jaunajiem maz vaļas un izdevības to iemācīties. Teksta nezināšana traucē spirtu kopdziedāšanu, kavē baudīt dziesmu priekus.

Šis grāmatiņas uzdevums — sākt novērst šo dziesmu mīļotāju starpā sajusto trūkumu. Kopotāja un apgādātāja kopīga vēlēšanās: lai trīs Latvijas kalni un lejas no latvju dēlu un meitu dziedātām dziesmu skaņām. Tādēļ: „Lai kopā sanākam un uzdziedam”, jo:

„Kur dzied dziesmas — nometies bez briesmas; ļauniem ļaudīm nava dziesmas.”

Kopotājs un apgādātājs.

Dievs, svētī Latviju,

Mūs' dārgo tēviju,
Svētī jel Latviju
Ak svētī jel to!
Kur latvju meitas zied,
Kur latvju dēli dzied,
Laid mums tur laimē diet,
Mūs' Latvijā!

№ 1.

1. [: Āvu, āvu baltas kājas, lēcu dārziņai :]
2. [: Lēcu, lēcu dārziņai, plūcu baltas rozēs :]
3. [: Plūcu, plūcu baltas rozēs, pinu vaiņadziņu :]
4. [: Pinu, pinu vaiņadziņu, liku galviņai :]
5. [: Liku, liku galviņai, gāju jūrmalāi :]

6. [: Sacēlāsi rīta vēji, nopūš vaiņadziņu :]

7. [: Nopūš manu vaiņadziņu, jūras dzelmītēi :]

8. [: Jo vaiņadziņš tālu peldēj, jo es tālu bridu :]

Taut. dz.

№ 2.

1. **Ai, zaļāja līdaciņa,**
Nāc ar mani rotāties.

2. Tu dziļāja jūriņāi,
Es ozola laiviņā.

3. Iztek zaļa līdaciņa,
Norauj manu vaiņadziņu.

4. Tas aizgāja pa jūriņu,
Burbulīšus mētādams.

Notis: — P. Jurjāna „Dziesmas”, 1910.

№ 3.

1. **Aijā, žūžū, lāču bērni,** aijā, žūžū,
Pekaināmi kājiņāmi, žūžūžū.

2. Tēvs aizgāja medus lauzti, aijā, žūžū,
Māte ogu palasīti, žūžūžū.

3. Tēvs pārnesa medus podu, aijā, žūžū,
Māte ogu vācelīti, žūžūžū.

4. Tie būs mazam bērniņami, aijā, žūžū,
Par mierīgu gulēšanu, žūžūžū.

Taut. dz.

Notis: — P. Jurjāna „Dziesmas”, 1910.

№ 4.

1. **Aiz upītes es uzaugu,**
Pār upīti man aizveda.

2. Paliek mani bāleliņi,
Aiz upītes raudādami.
3. Sauc, bāliņi, met ar roku:
Nāc, māsiņa, atpakaļi.
4. Es neiešu, bāleliņi,
Bārga tava līgaviņa.
5. Nāc, māsiņa, atpakaļi,
Rāšu savu līgaviņu.
6. Nāc, māsiņa, atpakaļi,
Sava tēva sētiņai.
7. Es neiešu, bāleliņi,
Vaj tu sauci, vaj nesauci.
8. Nāc, māsiņa, atpakaļi,
Pie saviemi bāliņiem.
9. Man pašai līdzi auga
Labas zemes arājiņis.
10. Tas paņēma manu pūru,
Mana pūra atslēdziņu.

Taut. dz.

Notis: — „Dziesmas V Latv. visp. dz. svētkiem”, 1909. jeb: — J. Cimzes „Dziesmu rota”, 1908.

№ 5.

1. **Aiz upītes jēri brēca,**
Vecas meitas (puiši) gavilēja.
2. Jēri brēca smalku sienu,
Vecas meitas jaunu puišu.
3. Jēri sienu gan dabūja,
Meitas puišus nedabūja.
4. Ko mēs, puiši, darīsim —
Ņemsim mēs tās vecās meitas.
5. Kamēr kāzas turēsim,
Tikmēr mīļi dzīvosim.

6. Tiklīdz kāzas pagalam —
Sīt pierē, grūd mucā.
 7. Sīt pierē, grūd mucā —
Sasper viņas pulverī.
 8. Nāks rudens, vanderzeļļi
Izpirks viņas mārciņām.
 9. Pavasarī izšaudīsi
Pār tiem Rīgas bulvāriem.
 10. Vai, Dieviņi, jauni puīši,
Kur mēs liksim vecas meit's?
 11. Sasiesim tās kūlīšos,
Sviedīsim tās jūriņā.
- Apdzied. dziesma.

№ 6.

1. **Apkārt kalnu gāju**, kalniņ'uzkāpu;
Ieraudzīju ļaudaviņu gauži raudājot.
2. Ko tu, puķe, raudi; ko tu žēlojiesi.
Kā man bija neraudāti: bāliņš kaņā iet.
3. Kaņā bij man ieti, kaņā nepalikti;
Kaņā bija grūta dzīve tēva bāliņam.
4. Dievs atņēma māti; Dievs atņēma tēvu,
(rindiņa izlaista — red.)
5. Zobentiņu nesti, karodziņu celti,
Ienaidnieku pulciņāi asariņas dzert.
6. Nikni vēji pūta, bārgi kungi sūta,
Svešajai zemītēi, jūras likumos.

Taut. dz.
Notis — P. Jurjāna „Dziesmas”, 1910.

Nr. 7.

1. **Apsegloju melnu kuili,**

Ai, melnu kuili,
Un aizjāju uz krodziņu,
Aijā uz krodziņu.

2. Krodziniece brīnījās,

Ai, brīnījās,
Kam tas tādis kumeliņis,
Aijā, kumeliņis.

3. Tā puisīša kumeliņis

Ai, kumeliņis,
Kas naudiņu žvadināja
Aijā, žvadināja.

4. Es uzjāju augstu kalnu,

Ai, augstu kalnu,
Meitas dziedāj', govīs māva
Aijā, govīs māva.

5. Meitas dziedāj' jaunu puisi,

Ai, jaunu puisi
Govīs māva zaļu zāli,
Aijā, zaļu zāli.

6. Govīs zāļu gan dabūja,

Ai, gan dabūja,
Meitas puisi nedabūja,
Aijā, nedabūja.

7. Es uzjāju otru kalnu,

Ai, otru kalnu,
Puiši dziedāj', zirgi zviedza,
Aijā, zirgi zviedza.

8. Puiši dziedāj' jaunu meitu,

Ai, jaunu meitu,
Zirgi zviedza tīru auzu,
Aijā, tīru auzu.

9. Puiši meitas gan dabūja,

Ai, gan dabūja,
Zirgi auzu nedabūja,
Aijā, nedabūja.

Taut. dz.

№ 8.

1. **Ar Dievu, mīlā tēvija,**
Ar Dievu, dzimtene!
Man jādodas ir svešumā,
Ar Dievu, dzimtene!
[: Tā dziedu es, kad atvados,
No mīļākiem kad nošķīros,
Ar Dievu, Dzimtene! :]

2. Zils debess man vēl uzsmaida,
Ar Dievu, dzimtene!
Vēl lauks un mežs man' sveicina,
Ar Dievu, dzimtene!
[: Dievs zina, ka sirds man nopūšas,
Bet tomēr no tev jāšķīras,
Ar Dievu, dzimtene! :]

3. Nāc, upīte, man pavadi,
Ar Dievu, dzimtene!
Tu bēdīgi man uzsmaidi,
Ar Dievu, dzimtene!
[: Vēl kāpjot manim kalniņā
Birst dažā karsta asara.
Ar Dievu, dzimtene! :]

Drg.

Notis: — J. Cimzes „Dziesmu rota”, 1875.

№ 9.

1. **Auseklīt, vaj tu jau projām bēdz,**
Kad vēl citas zvaigznes spīdam redz;
Lakstīgala sērā balsī sauc,
Savas dziesmas tevīm pakaļ trauc;
Manim būs, kaut sirds bēdas jūt,
Šķirties, ak šķirties ir grūt,
Šķirties, ak šķirties, ak šķirties ir grūt.

2. Bezdelīg', vaj tu jau projām skrej,
Vaj tu ar uz svešām zemēm ej,
Redz ka zaļo te vēl mežs un lauks,
Siltas vēsmiņas un debess jauks.
Manim būs, kaut gan sirds bēdas jūt
Šķirties, ak šķirties ir grūt;
Šķirties, ak šķirties, ak šķirties ir grūt.

3. Vaj tad visi projām aiziet steidz,
Zvaigznes augšā spoži spīdēt beidz,
Bezdelīga tāl' pār jūru skries,
Sirds, ak sirds, tas tevīm bēdās ies.
Šķirties būs, kaut gan sirds bēdas jūt,
Šķirties, ak šķirties ir grūt,
Šķirties, ak šķirties, ak šķirties ir grūt.

№ 10.

1. **Bandinieka rudzi auga**
Diža ceļa maliņāi.
2. Tie izauga, tie sēdēja
Zeltītāmi lāsītēmi.
3. Kur mēs iesim, jauni puiši,
Zelta naudu sakrājuši?
4. Pirksim bērus kumeliņus,
Ņemsim daiļas līgaviņas.
5. To kumeļu, to es pirkšu,
Kas ēd upes līcītī.
6. To meitiņu, to es ņemšu,
Kam nav tēva, māmuliņas.

Taut. dz.

Notis: — P. Jurjāna „Dziesmas”, 1910.

№ 11.

1. **Baudi zaļo jaunību,**
Nebēdā par nedīenu
Dzīves rītā svaigā!
Kamēr brīva, strauja sirds,
Dzīves priekā acis mirdz,
[: Liec, lai glāze staigā! :]
2. Līgaviņas izskatā
Nāk un tevi bildina
Pati mūza maigā.
Agrā laimē vaigi tvīkst,
Sirds vēl ticēt, cerēt drīkst.
[: Liec, lai glāze staigā! :]

3. Jaunība tik reizi zied —
Pasmaida un projām iet —
Neatnāks vairs maigā
Un kas zin, tai šķiroties
Prieki, laime līdzī ies.
[: Liec, lai glāze staigā! :]

4. Kad no draugiem jāšķiŗas,
Rokas sniedzot asaras
Pamirdz skumjā vaigā.
Dod, kas nākas skumībai,
Bet par prieku jaunībai
[: Liec, lai glāze staigā! :]

5. Kad tev matus cirtainos
Dzīves vakars sudrabos,
Pienāks krēsla baigā.
Meklēt ies vēl atmiņas
Tālu-tālās jaunības...
[: Liec, lai glāze staigā! :]

Stud. dz.

Nē 12.

1. **Bērīts manis kumeliņis,**
Augstajāmi kājiņāmi.
2. Visas upes cauri brida;
Daugavāi peldināju —
3. No Daugavas izpeldēja
Sudrabiņa lāsītēmi.
4. Zīda deķī noslaucīju,
Saulītēi nožāvēju.
5. Bērīšami kumeļami
Kokļu stīgu iemauktiņi.
6. Koklēdamis es aizjāju
Prūšos ņemti līgaviņu.
7. Prūšu meitas lepnas meitas,
Tās ar mani nerunāja.

8. Atpakaļi, atpakaļi,
Mans bērīti kumeliņi!
9. Netīk manim Prūšu zeme,
Ne tās prūšu zeltenītes.
10. Kurzemīte, tā man tika,
Ir Kurzemes zeltenītes.

Taut. dz.

№ 13.

1. **Brāļi sēžaties pie galda,**
Lai skan prieka dziesmiņas,
Lai skan prieka dziesmiņas!
[: Pildat glāzes, dzerat tukšas :]
Uz Vidzemes labklāšan',
Uz Kurzemes labklāšan'!
2. Tēviem, kas sūt' bērnus skolā,
Taisnu ceļu rādīt liek,
Taisnu ceļu rādīt liek,
[: Uz ko paši godam staigā, :]
Tiem mēs laimi vēlējam,
Tiem mēs laimi vēlējam!
3. Mātes, kas ar prātu audzē
Bērnus, apdomīgi kop,
Bērnus apdomīgi kop,
[: Krietnas meitas tautās raida, :]
Tās lai dzīvo veselas,
Tās lai dzīvo veselas!
4. Meitiņas, kas godam staigā,
Puišus ieraugot nosarkst,
Puišus ieraugot nosarkst,
[: Tās lai krietnus vīrus dabū, :]
Tās lai dzīvo laimīgas,
Tās lai dzīvo laimīgas!
5. Mūsu jaunekļiem par godu
Lai šo pilnu glāzi dzer,
Lai šo pilnu glāzi dzer,
[: Kas priekš tēvuzemes kaŗo ;]
Dievs lai viņus pasargā,
Dievs lai viņus pasargā!

6. Nu kamēr vēl alus puto,
Meitas dziedādamas dej,
Meitas dziedādamas dej,
[: Dziedat draugi, saucat dikti :]
Lai zied mūsu Vidzeme,
Lai zied mūsu Kurzeme!

Notis: — J. Cimzes „Dziesmu rota”, 1875.

№ 14.

1. **Brāļi, sēžaties šeit barā,**

Lai mēs savu senču garā
Tveŗam kausus, dzeŗam sausus
Burŗu laimes celŗanai.

2. Druves, upes, meŗi, lauki,
Kur mēs rotājuŗies jauki,
Bēŗnŗb's laiku saldaiss sapnis
Lai mūs vēlreiz apciemo.

3. Zeltenēm, kas godam dzŗvo
Un tik mŗlē burŗu brŗvo
Tikumŗbu augsti ciena —
Pirmo kausu tukŗsosim.

4. Vŗriem, kuŗi pŗlās, strādā,
Kas mums prāta gaismu gādā,
Kuŗu priekŗszŗimes mēs cienām —
„Augstu laimi” vŗriem ŗiem.

5. Kam mūs' biedŗŗbā bij vieta,
Reiz ar mums kas bēdas cieta,
Brāŗiem, ko vēl tagad cienām —
Ziedosim mēs glāzi ŗo.

6. Brāŗiem, sveŗatnē kas gāja,
Kam tur tagad darbs un māja,
Kuŗiem mŗŗa sieva smaida —
Trŗskārtŗga laime tiem!

7. Brāŗiem, kam jau mājā klusā,
Vēŗsā zemes klēpŗ dusa,
Ziedosim mēs ŗito glāzi —
Viŗu dārgai piemiŗnai.

8. Reiz mēs atkal kopā nāksim,
Jaunu mūžu dzīvot sāksim
Tur, kur laime visiem smaida —
Elīzijas laukumos.

9. Ja reiz tavā laivā kāpju,
Ar tad neesmu bez sāpju,
Dārgais Haron, sniedz tad vēlreiz
Salda alus kausu man.

10. Bet kamēr vēl kausi smaida,
Kādēļ tad lai velti gaida;
Tveriet kausus, dzeriet sausus
Buršu laimes zelšanai.

Stud. dz.

№ 15.

Meld.: Gaudeamus igitur.

1. **Brāļi, šodien priecāj'ties,**
Jaunība drīz beigsies.
Pēc, kad vezums pievilksies,
Prieks tad vairs neveiksies.
Dzīves stundas ātri skrien,
Kas nu tagad pušķus sien,
[: Tam būs vaiņags vējā. :]

2. Prieki ātri aizsteidzas,
Tiem ir vieglas kājas;
Bēdu dienas kavējas,
Grūti atstāj mājas.
Vaj vēl atkal sanāksim
Un, kā šodien, līksmosim,
Kas mums to var galvot?

3. Sakāt, kur palikuši
Tie, kas nesen gadiem
Kā mēs, jauni, mudīgi
Lustējās ar radiem?
Smiltis viņu miesas sedz,
Cita pasaule tos redz,
Kur tie aizgājuši.

4. Kas pēc tēviem meklētu,
Kapsētai lai prasa;
Tur tas dzirdēs mācību,

Ko uz kapiem lasa:
Esat līksmi jaunībā, —
Iekāms beidzas dziesmiņa,
Bēru pulkstens zvana.

G. F. Stenders.

Notis: — J. Cimzes „Dziesmu rota”, 1875.

№ 16.

1. **Brālīts savu īsto māsu**
Vientulībā audzināj'.
Tautiets sola simts dāldeņu
Tam pa reizes redzējum'.
2. Sol', tautieti, otru simtu,
Tad vedīšu saulītē,
Tad vedīšu saulītē,
Tad būs tava līgaviņ'.
3. Tad būs tava līgaviņa,
Tavas mājas kopējīņ',
Tavas mājas kopējīņa,
Atslēdziņu glabātāj'.
4. Atslēdziņu glabātāja,
Cimdu, zeķu adītāj',
Cimdu, zeķu adītāja,
Raibu jostu audējīņ'.
5. Raibu jostu audējīņa,
Tavas gultas taisītāj',
Tavas gultas taisītāja,
Mīļu vārdu runātāj'.

Notis: — J. Cimzes „Dziesmu rota”, 1875.

№ 17.

Fr. Abt.

Meld.: Schöne Silberblüthe.

1. **Dažu skaistu ziedu**
Gaujā kaisīju,
[: Lai tie manai mīļai
Nestu sveicienu. :]

2. Pats uz Gaujas krasta
Dziesmu dziedāju.
[: Dziedāju par laimi
Un par līgavu... :]

3. Sen jau aizmirsusies
Man šī dziesmiņa,
[: Sen jau mana mīļā
Citam līgava. :]

4. Un kad Gaujas līčos
Atkal ievas zied,
[: Tad uz veco vietu
Allaž mēdzu iet. :]

5. Un kā senāk ziedus
Gaujā kaisu es,
[: Nevaicādams kurp lai
Viļņi viņus nes. :]

A. Niedra.

№ 18.

Daugavas zvejnieku dziesma.

1. **Daugaviņa-māmulīņa,**
Viļņo strauji plūzdama.
Daugaviņa stalta, balta,
Tu mūs' maizes devējiņ'.

2. Brīvos viļņos, Daugaviņā,
Sviedros laivu airējam,
Krūtīs atsarkst tēvu liesma,
Brīvu dziesmu uzdziedam.

1—2. Nu tad, brāļi, naigi, naigi,
Dzenat tīklus laiviņās!
Pērkon' tēva svētībiņa
Laivas zivīm pildinās.

Brīvzemnieks.

№ 19.

1. **Daugav's malā, stalts kā niedra,**
Pidriķis reiz stāvēja.

Pidriķ's meklē Doroteju,
Doroteju skaistāko.

2. Svētdien's dienā, pulksten vienā
Māras baznīc's zvani zvana.
Lēnām piebrauc puskariete —
Doroteja ārā kāpj.

3. Doroteja baltā kleitā
Altārpriekšā nostājas.
Pidriķ's, tērpies melnā frakā,
Dorotejai tuvojas.

4. „Doroteja, vaj patiesi,
Tu man' mīlēt nevari?
Pidriķ', mīļais, jā, patiesi,
Tevi mīlēt nevaru!”

5. Pēc šīs visas cer'monijas
Dorotejai laimi vēl.
Pidriķ's sevim krūtīs grūda
Dunci un revolveri.

6. Kaps to ņēma, kaps to rāva,
Tādēļ, ka tik ļauna bija tā.
Ilgi vēl pirms pastardienas
Pidriķ's lielā godā nāk.

7. Pidriķ's staigā baltās biksēs
Paradīzes dārziņā.
Eņģeļīši, kailiem stilbiem,
Pidriķ's biksēs noskatās.

8. Likten, likten, bārgais likten,
Ko tu esi padarīj's?!
Kamdēļ ņēmi skaisto puisi,
Kuŗu meitas mīlēja?

Stud. dz.

№ 20.

1. **Dievs, dod mūsu tēvu zemei**

Ziedu laikus piedzīvoti,
Ziedu laikus piedzīvoti,
Saules mūžu nodzīvoti.

2. Dievs, dod tautas darbiniekiem

Sirmu mūžu nodzīvoti,
Sirmu mūžu nodzīvoti,
Tautas druvā strādājoti.

3. Dievs, dod tautas zeltēnītēm

Smagi pūrus pielocīti,
Smagi pūrus pielocīti,
Visām šogad tautās ieti!

Notis: — P. Jurjāna „Dziesmas”, 1910., jeb „Dziesmas V Latv. visp. dz. svētkiem”, 1904.

№ 21.

1. **Divi sirmi kumeliņi**

Aiz aploka spēlējās.
Ai, ai, ak tad ridi
Aiz aploka spēlējās.

2. Vienam bija zelta segli,
Otram zelta iemauktiņ.

3. To jau biju nodomājis,
Kuŗam kāpšu mugurā.

4. Tam es kāpšu mugurā,
Kam tie zelta segli bij’.

5. To vedīšu pie rociņas,
Kam tie zelta iemauktiņ’.

6. To glabāšu māsiņai,
Pūru vesti tautiņās.

Taut. dz.

Notis: — J. Cimzes „Dziesmu rota”, 1908.

№ 22.

1. **Dziedāj' tautu tīrumāi,**
Uz akmeņa stāvēdam'.
Lai trīc visa tautu zeme,
Lai dzird mana māmuliņ'.
2. Gan dziedāju, gan raudāju,
Nedzird mana māmuliņ'.
Sveša māte gan dzirdēja,
Tā par mani nebēdā.
3. Ai Dieviņi, augstu saule,
Kā vakaru sagaidīš'.
Sveša māte, ne māmiņa,
Maz iedeva launadziņ'.
4. Nepūšati auksti vēji,
Man nebija villainīt's.
Plānu deva sveša māte,
Bez ieloka paladziņ'.
5. Bīsties grēka, sveša māte,
Neraudini bārenīt'.
Bārenītes asariņas
Maksā zelta gabaliņ'.

Taut. dz.

Notis: — J. Cimzes „Dziesmu rota”, 1908.

№ 23.

1. **Dzērājs puisis bēdājās, bēdājās:**
Kur būs ņemti līgaviņ'.
Tralala, tralala,
Kur būs ņemti līgaviņ'.
2. Balta puķe ezerā, ezerā:
Tā dzērāja līgaviņ'.
Tralala u. t. t.
3. Ņem brālīti oša laiv', oša laiv',
Brauc pēc puķes ezerā!
Tralala u. t. t.

4. Balta puķe atbildēj', atbildēj',
Labāk ziedu ezerā,
Tralala u. t. t.

5. Labāk ziedu ezerā, ezerā,
Ne dzērāja līgaviņ'.

Tralala u. t. t.

6. Ezerā bij silts ūdens, silts ūdens,
Posta dzīve dzērājam.

Tralala u. t. t.

7. Paliec puķe ezerā, ezerā,
Lai dzeņ dzērājs krodziņā!

Tralala u. t. t.

Taut. dz.

№ 24.

1. **Dzērājpuisi bēdājāsi, kur bij ņemti līgaviņ'.**

2. Balta puķe ezerāi, tā dzērāja līgaviņ'?

3. Balta puķe ezerāi, būsi mana līgaviņ'?

4. Labāk gulu ezerāi, ne dzērāja līgaviņ'.

5. Dzērājpuisis bēdājāsi, sējas laika nezināj'.

6. Ja dziedāja lakstīgala, tad bij manis sējas laiks.

7. Nu ceļiesi dzērājpuisi, nu ir tavis sējas laiks.

8. Nu dzied tava lakstīgala, saka varde purviņā.

1—8. Ai, ai, ai, ai! { Līgaviņ'.
Līgaviņ'.
Nezināj'.
Sējas laiks.
Līgaviņ'.
Līgaviņ',
Sējas laiks.
Purviņā.

Notis: — P. Jurjāna „Dziesmas”, 1910.

№ 25.

1. **Dzēru, dzēru krodziņāi, līdz pašami vakaram.**

Ai aiju, viju ralala, līdz pašami vakaram.

2. Kad pārnācu sētiņāi, nevaids manas līgaviņ's.
3. Māsiņai pavaicāju, kur ir mana līgaviņ'.
4. Baltu rožu dārziņāi, tur ir tava līgaviņ'.
5. Aiztecēju raudādamsi, līdz baltajo rožu dārz'.
6. Zied puķīte, zied rozīte, nevaids manas līgaviņ's.
7. Māmiņai pavaicāju, kur ir mana līgaviņ'.
8. Sarkan' rožu dārziņāi, tur ir tava līgaviņ'.
9. Aiztecēju raudādamsi līdz sarkanu rožu dārz'.
10. Zied puķīte, zied rozīte, zied ir mana līgaviņ'.
11. Ai, tu mana sirdspuķīte, kam tu mani raudināj'?
12. Kam tik ilgi krogā dzēri, kam mainījies kumeliņ'?
13. Es iemiju lielu bērī, lielas ņēmu piedeviņ's.
14. Zirņu sieku, pupu sieku, kaņepīšu pasijien'.
Ai aiju, viju ralala, kaņepīšu pasijien'.

Taut. dz.

№ 26.

1. **Ej, bāliņi, lūkotiesi,**

Ko dar' tava malējiņ' —
Logi vaļā, durvis vaļā,
Nerūc vaira dzirnaviņ's.

2. Ienāk māte raudādama,
Asariņas slaucīdam'.
Ņem, bāliņi, brūnus svārkus,
Seglo savu kumeliņ'.

3. Jāju dienu, jāju nakti,
Sav' māsiņu meklēdams.
Ieraug' vienu lielu ciemu,
Paskandinu iemauktiņ's.
4. Iznāk trīsi tēva dēli
Dzeltainiemi matiņiem.
Divi mani pašu veda,
Trešais veda kumeliņ'.
5. Liek man ēsti, liek man dzerti,
Liek man apkārt skatīties.
Ne es ēdu, ne es dzēru,
Apkārt vien skatījos.
6. Es redzēju sav' māsiņu
Viņa galda galiņā:
Balta mice galviņāi,
Alus kannā rociņā.
7. Ēd, bāliņi, dzer, bāliņi,
Es tev līdzī vis neiešu.
Patīkama šī zemīte,
Pa prātami arājiņš.

№ 27.

1. **Ej saulīte, drīz pie Dieva,**
Dod man svētu vakaru!
Bārgi kungi darbu deva,
Nedev svēta vakara.
2. Melna čūska miltus mala,
Vidū jūrā uz akmeņ';
Tā maizīte tiem kungiemi,
Kas pēc saules strādināj'.
3. Migla, migla, rasa, rasa,
Tu man laba nedarīj'.
Rasā manas kājas mirka,
Miglā rūsēj vaiņadziņš.

4. Ej, saulīte, drīz pie Dieva,
Dod man svētu vakaru!
Bārgi kungi darbu deva,
Nedev' svēta vakara.

Taut. dz.

Notis: — J. Cimzes „Dziesmu rota”, 1908.; jeb: — „Dziesmas V Latv. visp. dz. svētkiem”, 1910.

№ 28.

1. Es kaŗāi aiziedams

Atstāj' māsu šūpulī.

2. No kariņa pārnākdams

Atrod lielu rakstītāj'.

3. Pavaicāju māmiņai

Kas tā liela rakstītāj'.

4. Tā, bāliņi, tav' māsiņ',

Ko atstāji šūpulī.

5. Rakstītāja, man māsiņ',

Norakst' kaŗa karodziņ'.

6. Raksti zaļu baltsarkan',

Mūžam tevis neredzēš'.

Taut. dz.

Notis: — P. Jurjāna „Dziesmas”, 1910.

№ 29.

1. Es redzēju jūriņai

Trīs zvejniekus zvejojam;

Zīda tīklis, zelta laiva,

Sudrabiņa zēģelīt's.

2. Vaj, godīgi zvejniecīni,

Redzēj't manu bāleliņ'!

3. Vaj, godīga mātes meita,

Kāds bij tavis bāleliņš?

4. Šmuks puisītis, baltu vaigu,

Dzeltaniemi matiņiem.

5. Vaj, godīga mātes meita,
Tāds guļ jūras dibenā.
6. Smiltis grauza tam bālos vaigus,
Ūdens matus plivina.
7. Vaj, godīgi zvejniecīni,
Izzvejojiet maliņā.
8. Vaj, godīga mātes meita,
Ko maksās' par vilkumiņ'.
9. Vienam došu slēžu kreklu,
Otram zīda nēzdaudziņ'.
10. Trešajam, tam jaunākam,
Pate sevi nodošos.
11. Lai gan baltas ūdens putas,
Vēl baltākas zēģelīt's.

Taut. dz.

Notis: — J. Cimzes „Dziesmu rota”, 1908.

№ 30.

1. **Gaudeamus igitur, juvenes dum sumus;**
Post jucundam, juventutem, post molestam senectutem
Nos habebit humus.
2. Ubi sunt, qui ante nos in mundo fuere?
Vadite ad superos, transite ad inferos,
Ubi jam fuere.
3. Vita nostra brevis est, brevi finietur,
Venit mors velociter, rapit nos atrociter,
Nemini parcetur.
4. Vivat academia, vivant professores,
Vivat membrum quodlibet, vivant membra quaelibet,
Semper sint in flore!
5. Vivat omnes virgines, faciles, formosae,
Vivant et mulieres, tenerae, amabiles,
Bonae laboriosae!

6. Vivat et respublica et qui illam regit.
Vivat nostra civitas, Maecenatum caritas,
Quae nos hic protegit!

7. Pereat tristitia, pereant osiores,
Pereat diabolus, quivis antiburschius,
Atque irrisores!

Stud. dz.

№ 31.

Meld.: Der Mai ist gekommen.

1. **Jau ziedonis klātu**, un kokiem lapas plaukst.
Kam tīkas, lai paliek vēl ilgāk mājā snaust.
Kā mākoņi steidzas un nestāv uz viet',
Tā sirds manim nesas uz tālieni iet. —
2. Ar Dievu, tēvs, māte, Dievs mīļi sargās jūs!
Kas zina gan, kur laime tur svešumā man būs!
Ir celiņi visur, kur pasaulē kļūt.
Vīns aug vēl ar citur, kas jābauda būs.
3. Sveiks tālāk pār kalniem, kur saule gaiši spīd!
Pa zaļajiem mežiem un klajumiem ik brīd'!
Tur burbuļo strauti, tur kokus līgo vējš,
Man sirds pukst jo jautri un dziesmās skan mežs.
4. Un vakarā ciemā būs salda atdusa.
„Nu steidzies, tēt, ieliet no vīna labākā,
Nem vijoli rokā, tu jautrais spēlmanīt,
No mīlākās jādzied, kas prātā man mīt.”
5. Ja negadās naktsmāja, tad mierā tak būs sirds
Ar apakš Dieva debess, kur zvaigznītes man mirdz.
Un liepa, tā vējā man miegu žūžina,
Un Auseklis agri man skūpstot modina.
6. Pa vasaru ceļā, tas jauneklīm prieks.
Tur pūš Dieva vēsma, to sajūt ceļinieks.
Un dziesmās tam ceļas uz augšu dvēselīt;
Cik jauka, jauka esi tu, Dieva pasaulīt!

Latv. no J. Neulanda.

Notis: — J. Cimzes „Dziesmu rota”, 1908.

№ 32.

Meld.: Kā Daugava vaidā...

1. **Jau ziedoņa vēsmas no dienvidiem plūst,**

Jau cīruļi skaņi dzied gaisā;
Drīz pēdējais ledus pa pakalniem kūst
Un ziedonis puķes jau raisa.

2. Lai noveļas katram nu skumjības slogs,
Lai sirdis smeļ līksmības sauli;
Priekš bēdām vēl laiks ir, ko ātrāk kā koks
Kas zaļo, mums nobālēs kauli.

3. Tad kamēr vēl jaunība dzīslās mums rit,
Lai jautrībai neļaujam beigties;
Kad miršanas tumšajā stunda reiz sit,
Uz mieru lai varam tad steigties!

Ed. Veidenbaums.

№ 33.

1. [: **Jūriņ' prasa smalku tīklu,**
Laiviņ' baltu zēģelīš' . :]

2. [: Uzvelk baltu zēģelīti,
Iet laiviņa mirdzēdam' :]

3. [: Iet laiviņa mirdzēdama
Līdz ziemeļa namdurvīm. :]

4. [: Ziemeļami daiļa meita,
Tās es braucu lūkoties. :]

5. [: Vaj tu brauci, vaj nebrauci,
Tu jau manis nedabūs' . :]

6. [: Labāk tēva dubļus bridu,
Ne tautieša laipu gāj' . :]

Notis: — P. Jurjāna „Dziesmas”, 1910.

№ 34.

1. **Kā Daugava vaidā un bangas kā krāc,**

Kā Staburags asaras rauda,
Kā ozoli pakrastē briesmīgi šņāc: —
Tur dievi un sentēvi gauda.

2. Vaj Pērkonam tādēļ bij Daugavu rakt,

Lai dieviem un tēvijas sargiem
Bij skaudīgi slāpušiem ūdeni lakt
Ar bizmaņiem kaudamies bargiem?

3. Gan sentēvi zināja pamieļot tos

Ar saldājo miestu un alu;
Tad nebij neviena, kas nelīksmotos
Gar Latvijas Daugavas malu.

4. Jūs, meitiņas, šurpu ar vaiņadziņiem,

Ar mētrām un ozola zariem
Un puīši ar alu un karodziņiem:
Lai ziedojam slāpušiem gariem!

5. Lai Daugavas grīva līdz pamatiem žūst,

Pat jūra lai izsīktu sausa!
Tad Trimpum vēl mūžīgi alum būs plūst,
Lai sausam ir paši iz kausa!

6. Lai dzeram, lai dziedam, lai uzsākam diet,

Lai svēts mums ir dievības tikums,
Lai Trimpus mums alu no jauna sāk liet,
Lai atdzīvo sentēvu tikums!

Auseklis.

Notis: — „Dziesmas III Latv. visp. dz. svētk.”.

№ 35.

1. **Kā var būt citādi?** Sirds man lec priecīgi;

Domas kur uzmetas, prieks parādās.
Redzu vien jaukumu, bēdas es nezinu,
Paciesties varu gan: Dievs ir pie man.

2. Gaiši man saule spīd, uzlec man katru rīt’,

Puķes priekš manis zied, putni man dzied;
Apkampt man iegribas visus iekš mīlības,
Ko tad man bēdāties? Dievs ir pie man.

3. Sirds nevar norimt tā, dziedāt man vajaga;
Dziedāt un liksmoties no dvēseles.
Citiem daudz žēloties, man tik ko priecāties.
Kāpēc, — to zinu gan: Dievs ir pie man.

Veirichs.

Notis: — J. Cimzes „Dziesmu rota”, 1875.

№ 36.

1. **Kad man uz vakti stāvošam**

Ir jāsalst, jādreb vientuļam,
Tad, mīļākā, tev pieminu
Un allaž uz tev' domāju.

2. Lai tumšums visas vietas sedz,
Lai vēji pūš, lai puķes brēc,
Es par to neko bēdāju,
Jo es uz tevi domāju.

3. Man prātā nāk tā dieniņa,
Kad man pēc Dieva likteņa
No dzimtenes bij jāaiziet
Te kaŗā savas as'nis liet.

4. Cik mīļi tu man apkampi
Un šķirdamies man skūpstīji,
Ar bantēm manu cepuri
Tu raudādama pušķoju.

5. Vēl tagad tu man' mīļu tur'.
Tāpēc es nebīstos nekur;
Man sirds no jauna lēkāt sāk,
Kad mīļākā man prātā nāk.

6. Gan dažu reiz tev asaras
Man' pieminot būs birušas;
Bet, mīļā, ak jel neraud vis,
Dievs pats mūs atkal savedis.

7. Gan dažu reiz tev bailes ir,
Ka briesmas man' un tev' nešķir;
Bet, mīļā, ak jel nebīsties,
Ir kaŗa vīru sargā Dievs.

8. Kad svece izdziest lukturī,
Tad ieej savā kambarī;
Tur ceļos meties, lūdzi tu
Ar par man', savu mīļāko!

9. Tu tagad taisies gulēt iet,
Bet man vēl jāvaktē šī viet';
Gul saldā miegā, mīļākā,
Ar labu nakti, jaukā.

Švalbe.

Notis: — J. Cimzes „Dziesmu rota”, 1908.

№ 37.

1. **Kalējs kala debesīs,**
Ko tas kala, ko nekala?
2. — Dieva dēla jostu kala,
Saules meitas vaiņadziņu.
3. Trim lapām bērziņš auga
Liela ceļa maliņāi;
4. Tur pakāra Saule jostu,
Saules meita vaiņadziņu.

Taut. dz.

№ 38.

1. **Kam brīvās krūtīs vīra sirds atrodas,**
Kam spēks vēl nelauzts dzīves grūtībās,
Lai cieši vienodamies kopā dodas,
Iz pilnas krūts dzied dziesmu līksmības:
„Kaut klinšu akmens šķeltos,
Mēs mūžam droši celtos;
Prom jauneklis kā vēja spārnim trauc,
Kad tēvija to nāves kaņā sauc.”
2. Lai tēvu tikums, gods mums paliek zināms;
Tie varai virsū šķēpiem uzmācas.
Vaj tēvu dēliem ilgi būtu minams,
Kas pienākas, kad tautā vaimanas?
„Kaut klinšu akmens šķeltos u. t. t.”

3. Lai tādēļ solās katris, roku sniegdams,
Būt tēvu zemei mirstot, dzīvojot.
Kas drīkstēs stāties mūsu vidū liegdams?
Nost vara! visur lai dzird atskanot:
„Kaut klinšu u. t. t.”

4. Tu latvju meitiņa, kas savam mīļam
Daudz laimes brīžos skūpstot smaidīji;
Kaut vātīs vārgtu, kaps atvērtos dzīvam,
Tu būtu mīļa manim mūžīgi.
„Kaut klinšu u. t. t.”

5. Ja liktens lēmis, ka būs aiziet tāli,
Lai, draugi, rokas spiežam šķirdamies;
Vēl reiz lai saucam: Latvju dēli, brāļi,
Mēs gribam būt pie tautas, tēvzemes.
„Kaut klinšu u. t. t.”

K. Kundziņš.

№ 39.

1. **Kaŗa vīri bēdājās, asiņaina gaisma aust;**
Nebēdājiet, kaŗa vīr', stalti jāja kaŗa vīr.
2. Sniga sniegi, putināj', stalti jāja kaŗa vīr'.
Tālu gāju, nepazinu, vaj būs mani bāleliņ'.
3. Jāja, jāja, tālu tāl', lielā tālā svešumā;
Tēvu zemei grūti laiki, dēliem jāiet palīgā.
4. Tēvu zemei brīvestīb', pirsim mēs ar asinīm.
Tēvu zemes mīlestību, mēs ar darbiem rādīsim.

Taut. dz.

Notis: — J. Cimzes „Dziesmu rota”, 1908, jeb — P. Jurjāna „Dziesmas”, 1910.

№ 40.

1. Kas nekaiš dzīvot pāvestam
No grēcinieku nodevām,
Un vīnus dzert vislabākos —
Par pāvestu man patiktos!

2. Bet tomēr viņš ir nelaimīgs —
Tam skuķes mutes nedod vis,
Viņš viens pats savās cisās dus —
Par pāvestu maz prieka būs!
3. Daudz labāk klājas sultānam,
Jo liela māja pilna tam
Ar brīnumskaistām meitenēm,
Ak, Dievs, to godu manim lem.
4. Bet nabags vīrs ir sultāns mans,
Tas dar', ko vēlē alkorans —
Pie lūpām vīnu nepieliek —
Būt sultānam man nepietiek!
5. Pēc abu šķirtas laimības,
Man sirds ne brīža nenesas,
Bet pārmaiņus būt gribētos
Par pāvestu un sultānu.
6. Tad skuķe dod man bučiņu,
Jo tagad esmu sultāns es.
Jūs, draugi, glāzes piepildat —
Kā pāvestu man godināt!

Stud. dz.

№ 41.

1. **Kas tie tādi, kas dziedāja**
Bez saulītes vakarā?
Tie ir visi bāra bērni,
Bārgu kungu klausītāj'.
2. Kuņ' uguni, silda gaisu,
Slauka gaužas asaras,
Krimta cietu pelav' maizi,
Avotiņā mērcēdam'.
3. Saulīt vēlu vakarāi
Sēžas zelta laiviņā,
Rītā agri uzlēkdama,
Atstāj laivu līgojot.

4. Kam, saulīte, vēlu lēci?
Kur tik ilgi kavējies?
Aiz viņiem kalniņiem
Bāra bērņus sildīdam’.

Taut. dz.

Notis: — J. Cimzes „Dziesmu rota”, 1908, jeb — P. Jurjāna „Dziesmas”, 1910.

№ 42.

1. **Krauklīts sēž ozolā,**
Zelta kokles koklēdams.
2. Vaj, krauklīt, tu redzēj’
Kur aizveda mūs’ māsiņ’?
3. Pār purviem, pār mežiem,
Pār smalkajiem krūmiņiem.
4. Tur aizved’ mūs’ māsiņ’,
Uz bagāto Kurzemīt’.
5. Tur dzīvoj’ mūs’ māsiņ’,
Kā sarkana brūklenīt’.

1.—5. zelta kokles koklēdams.
 kur aizveda mūs’ māsiņ’?
Ok-tai-ri-di, { pār smalkajiem krūmiņiem.
Ok-tai-ri-di uz bagāto Kurzemīt’.
 kā sarkana brūklenīt’.

Taut. dz.

Notis: — J. Cimzes „Dziesmu rota”, 1908.

№ 43.

1. **Kumeliņi, kumeliņi,**
Tu man kaunu padarīj’.
2. Tu man kaunu padarīji
Jaunu meitu pulciņā.
3. Tev kājiņa paslīdēja,
Man nokrita cepurīt’.

4. Kas godīga mātes meita,
Padod manu cepurīt'.

5. Kas bij tāda vīzdegune,
Iet gaŗāmi ņņaukādam'.

1.—5. tu man kaunu padarīj'.
jaunu meitu pulciņā.
Tra-di-ri-di-ar-la-la! { man nokrita cepurīt'.
padod manu cepurīt'.
iet gaŗāmi raudādam'.

Notis: — P. Jurjāna „Dziesmas”, 1910.

№ 44.

1. **Kur tu augi, daiļa meita,**
Ka es tevis neredzēj'?'
Rai, rai ridi tralala,
Ka es tevis neredzēj'?'

2. Vaj tu augi pie māmiņas,
Vaj māmiņas pūriņā? u. t. t.

3. Es uzaugu pie māmiņas,
Tā kā viena brūklenīt' u. t. t.

4. Baltām diegu zeķītēmi,
Sarkanāmi kurpītēm u. t. t.

5. Sniedz rociņu, dod mutītes,
Būsi mana saderēt'! u. t. t.

6. Velti, velti tu, puisīti,
Uz maniemi lūkojies u. t. t.

7. Vaj nāc matus ņķirstīdamsi,
Vaj cepuri grozīdams u. t. t.

8. Taisni saku, nemeloju,
Tu jau manis nedabūs' u. t. t.

9. Citam tēva dēliņami
Roku sniedzu, solījos u. t. t.

10. Tam pasniedzu, tam iedevu
Savu zelta gredzentiņ'.

11. Tā dēliņa kumeliņi
Stalti mani vizināj' u. t. t.

Taut. dz.

Notis: — J. Cimzes „Dziesmu rota”, 1908.

№ 45.

1. **Kur tu iesi, bāleliņi,**
Baltas kājas audamies?
Iešu mājas apraudzīti,
Kā dzīvoja tautiņās.

2. Ne pie vārtiem nepiegāju,
Nāk māsiņa raudādam';
Vienu roku vārtus vēra,
Otru slauka asariņ's.

3. Man piebira pilna sauja
Māsas gaužu asariņ'.
Nāci ārā znota šķelmi,
Kam māsiņu raudināj'?

4. Tu solīji māsu ņemti,
Solīj' lielu audzināt;
Vairāk baltu balināji,
Nekā lielu audzināj'.

Taut. dz.

Notis: — J. Cimzes „Dziesmu rota”, 1908.

№ 46.

1. **Kur tu teci, kur tu teci, gailīti man',**
No rītiņa agrumā.

2. Ciemā teku, ciemā teku meitas celt
No rītiņa agrumā.

3. Ietecēju, ietecēju sētiņā,
Trīs reizītes nodziedāj'.

4. Celies mana, celies mana līgaviņ,
Jau gailītis nodziedāja.
5. Vāciets savu, vāciets savu gaspažiņ
Ar ābolu kairināja.
6. Židiņš savu, židiņš savu židenīt'
Ar muldiņu vizināja.
7. Čigāns savu, čigāns savu čigāniet'
Ar džindžalu džindžaloja.
8. Es pats savu, es pats savu līgaviņ'
Trīs reizītes nobučoju.

№ 47.

1. **Kur tu skriesi, vanadzīņi,**
Ar tiem vasku spārniņiem?
2. Skriešu liepu apraudzīti,
Vaj ir liela izaugus'.
3. Diezgan liela, diezgan kupla,
Zari mirka Daugavā.
4. Jauni puisi spēlējami
Liepas zarus nolauzuši.
5. Tie nebija liepas zari,
Tie bij meitas daiļumiņš.

Taut. dz.

Notis: — J. Cimzes „Dziesmu rota”, 1908.

№ 48.

1. **Labāk manu iesaliņu**
Ciema cūkas apēdušas,
Nekā manu alutiņu
Bez dziesmāmi apdzēruši.
2. Ekur nāca alus kannā
Pār istabu līgodama!
Kas bij miežu arājiņis,
Tas pacēla cepurīti.

3. Ai, galdiņi, ai, galdiņi!
Kā tas skaisti piederēja:
Apkārt tevīm vīri sēda
Kā dižai ozoliņi!

4. Es var dzerti alutiņu,
Bij man galva nesējiņa;
Bij man gudra mātes meita,
Kas piedeva padomiņu.

Taut. dz.

№ 49.

1. Lai dziesmas skan daudz balsu vienībā!

Tev, tēvuzem', lai apdzied katra mēle!
Tev, dārgā zem', kur mītam mierībā,
Lai katris sirsniņi daudz laimes vēlē!
Ak (Vid-) Kurzeme, tu jaukā dzimtene,
Kaut maz tu pasauls stāstos pieminēta
Un maz ar dziesmām līdz šim teikta, apdziedāta,
Tad mīļāka par visām pasaulē.

2. Ak, tēvuzem', priekš gadusimteņiem
Tu dažas briesmas esi redzējusi
Un ar no varmākiem tu dažādiem
Daudz pāri darīšanas izcietusi!
Bet nu, gods Dievam, viss ir pagājis.
Ak, tēvuzem', Dievs tev atspirgties ļāvis;
Viņš tevi ir vecām grūtībām izrāvis!
Nu tevīm ziedu laiks ir atnācis.

3. Tu dārgā zem' lai allažiņ, arvien
Dievs svētī tavus jaukos kalnus, lejas
Lai vairāk mēs tev mīlējam ikdien'!
Lai kaunā paliek tie, kas par tev smejas!
Lai sajēgšana starp mums izplešas!
Lai pretī kaņojam mēs tiem ar spēku,
Kas glūnē salauzt, apgāzt mūsu tauats ēku!
Lai mūsu gods arvienu vairojas!

Lapas Mārtiņš.

Notis: — Cimzes „Dziesmu rotā”, 1908.

Riteņbraucēju dziesma.

1. **Lai jautras dziesmas skandinām,**

Kas sirdi pacilā,
Lai malu malās daudzina,
Kas mūs tā biedrina,
Ir mūsu mērķis — veiklība,
Ko sasniedz braukšanā,
Un biedru starpā vienība,
Lūk, tas mūs stiprina.
Lai sirdis liesmo aizgrābtībā,
Sveiks, sveiks urā! sveiks, sveiks urā!
Un būsim stipri vienprātībā,
Sveiks, sveiks urā! sveiks, sveiks urā!
Sveiks, sveiks!

2. Mēs braucam tur, kur lauks un mežs,

Sirds pukst mums dzīvāki,
Kur ziedoņ' vēsma pretim dvēš,
Krūts elpo brīvāki,
Vaj līst, vaj saule starus sūt,
Tas braukt mums nekavēs,
Kas grib īsts riteņbraucējs būt,
Tas mājās netupēs!
Lai sirdis liesmo aizgrābtībā,
Sveiks, sveiks urā! sveiks, sveiks urā!
Un būsim stipri vienprātībā,
Sveiks, sveiks urā! sveiks, sveiks urā!
Sveiks, sveiks!

3. Un mūsu jaukais ieradums

Lai zeļ uz priekšu ar',
Dažas sparīgs, priecīgs izbraukums
Mūs tāļu aizvest var!
Pār Gauju un pār Daugavu,
Līdz Prūšu robežām,
Ak dzimtene, cik krāšņa tu,
To der, ka apskatām.
Lai sirdis liesmo aizgrābtībā,
Sveiks, sveiks urā! sveiks, sveiks urā!
Un būsim stipri vienprātībā,
Sveiks, sveiks urā! sveiks, sveiks urā!
Sveiks, sveiks!

4. No dienvidiem un ziemeļiem
Pa jauko tēviju,
Ar visiem riteņbraucējiem
Mēs jūtam draudzību.
Vaj Rīgā, Valkā, Jelgavā,
Vaj Cēsīs, Liepājā,
Par dzimteni un tēviju
Mēs stāvam ticībā!
Lai sirdis liesmo aizgrābtībā,
Sveiks, sveiks urā! sveiks, sveiks urā!
Un būsīm stipri vienprātībā,
Sveiks, sveiks urā! sveiks, sveiks urā!
Sveiks, sveiks!

Tulkojis Baginsku Fricis.

№ 51.

1. **Laimīt kļiedza, laimīt brēca**

Kalniņai stāvēdam'.

2. Redzēj' mani ievedoti

Nelaimītes vietņā.

3. Ko nu bija man darīti,

Ļaudis teica, laime liedz.

4. Ļaudis teica maizes zemi,

Laime gaužas asaras.

5. Klausīs' laimes liegumiņu,

Ne ļautiņu teikumiņ'.

Taut. dz.

Notis: — J. Cimzes „Dziesmu rota”, 1908.

№ 52.

1. **Lai kopā sanākam un uzdziedam!**

Lai balsis paceļam un dziesmas skandinām,

Ka caur to sirds un prāts ielīksmojas.

2. Caur mūžu pasaulē še staigājot

Sirds līksma paceļas, kad dziedam dziesmiņas,

Ka godam dziedātas jauki atskan.

3. Ja darbs man arīdzan grūts izrādās;
Ja raizes sirdi māc un visai zūdās prāts,
Tad vien caur dziedāšan' nāk atspirgšan'.

4. Nu lai šī dziesmiņa jauki atskan,
Lai vecā tumsība pārvēršas gaišībā,
Lai tautu laimība no jauna zeļ.

Drg.

Notis: — J. Cimzes „Dziesmu rota”, 1875.

№ 53.

1. Latvijas kalnājos, Latvijas lejās

Krūtīs man atdzīvo brīvības gars;
[: Redzu tur vīrus kā ozolus zeļam,
Meitas kā liepas kuplojam. :]

2. Latvijas kalnājos, Latvijas lejās

Krūtīs man atdzīvo brīvības gars;
Daugavas māmuļa mīlīga, jauka
Sirsnīgi glaužas pie Latvijas krūts.

3. Dedzīgi viņa caur klintaini laužas,

Tautiešus centībās modrina.
Dzirdu še burtnieku sirmajas dziesmas,
Dievkoku paēnās audzētas.

4. Krūtīs tās pilda ar debesu jūtām,

Garu līdz dievībai pacilā.
Līga man apveltī dziesmotiem pušķiem,
Sēdina ozolu krēsliņā.

5. Trimpus man mielo ar putošu alu,

Ūsiņš ar Dravdavas dzērienu;
Šeitān es sapņoju Zeltmātes dienas,
Sentēvu bijušo laimību.

6. Dvēsele pamostas Aušriņas zemē,

Rāmavas krāšņajā godībā.
Latvijas kalnājos, Latvijas lejās
Krūtīs man atdzīvo brīvības gars!

Auseklis.

№ 54.

1. **Latviski lai atskan dziesmas**

Baltās jūras piekrastē!
Lai deg tautas mīlīb's liesmas
Latvju dēlu pakrūtē!
[: Dziesmas sirdi remdina,
Kad to bēdas skumdina :]

2. Latviski lai atskan dziesmas

Allaž mīļā Latvijā!
Dievs lai novērš visas briesmas
Mūsu dārgā tēvijā!
[: Dziesmas naidu mazina,
Tautas dēlus biedrina. :]

3. Latviski lai atskan dziesmas

Katrā Latvju būdiņā!
Tad deg tautas mīlīb's liesmas
Tautas dēlu sirsniņā!
[: Tur, kur mājo dziesmu gars,
Atspīd vienprātības stars. :]

Baumaņu Kārlis.

Notis: — P. Jurjāna „Dziesmas”, 1910.

№ 55.

Līgo dziesmas.

1. Sit, Jānīti, vaŗa bungas, līgo, līgo!
Vārtu staba galiņāi, līgo!

2. Lai ceļāsi Jāņa māte, līgo, līgo!
Lai saņēma Jāņa bērņus, līgo!

3. Jānīts nāca pa gadskārtu, līgo, līgo!
Savu bērņū apraudzīti, līgo!

4. Ko tie ēda, ko tie dzēra, līgo, līgo!
Vaj Jānīti daudzinaŗa, līgo!

1. Visiem vārti appuŗkoti, līgo, līgo!
Kaimiņam ir nepuŗkoti, līgo!

2. Kaimiņam ir laiski puiši, līgo, līgo!
Savu vārtu nepuškoja, līgo!

1. Kas grib baltas vilnainītes, līgo, līgo!
Lai dzen aitas pieguļai, līgo!

2. Jāņa naktī zelta rasa, līgo, līgo!
Tad aitiņas mazgājās, līgo!

1. Jauni puiši, jaunas meitas, līgo, līgo!
Jāņa naktī neguļati, līgo!

2. Tad rītiņā redzēsieti, līgo, līgo!
Kā saulīte rotājās, līgo!

1. Labvakari, Jāņa māte, līgo, līgo!
Vaj tu mūsu gaidījuse, līgo!

2. Mīkstu sieru sasējuse, līgo, līgo!
Saldu alu darījuse, līgo!

1. Sieru, sieru, Jāņa māte, līgo, līgo!
Tev ir govīs laidarai, līgo!

2. Alu, alu, Jāņa tētīt, līgo, līgo!
Tev ir mieži tīrumai, līgo!

1. Ai, Jānīti, Dieva dēliņ, līgo, līgo!
Ko tu vedi vezumāi, līgo!

2. Meitām vedi zīļu rotu, līgo, līgo!
Puišiem caunu cepurītes, līgo!

1. Jāņa māte sieru sēja, līgo, līgo!
Deviņiem stūrīsiemi, līgo!

2. Šim stūrītis, tam stūrītis, līgo, līgo!
Man pats siera viducītis, līgo!

1. Visa laba Jāņu zāle, līgo, līgo!
Ko plūc Jāņa vakarā, līgo!

2. Jāņu naktī nepazinu, līgo, līgo!
Kuŗa sieva, kuŗa meita, līgo!

3. I sievāmi, i meitāmi, līgo, līgo!
Zāļu ziedu vaiņadziņi, līgo!

1. Visu gadu Jānīts nāca, līgo, līgo!
Nu atnāca šovakari, līgo!

2. Dimdēj zeme atnākoti, līgo, līgo!
Skanēj pieši nolecoti, līgo!

1. Sit, Jānīti, vaŗa bungas, līgo, līgo!
Vārtu staba galiņāi, līgo!

2. Lai sanāca Jāņa bērni, līgo, līgo!
No maliņu maliņāmi, līgo!

1. Jānīts sēdēj kalniņāi, līgo, līgo!
Zāļu nasta mugurāi, līgo!

2. Nāc, Jānīti, lejiņāi, līgo, līgo!
Dod manāmi telītēmi, līgo!

1. Jāņam mieŗi, Jāņam rudzi, līgo, līgo!
Jāņam sirmi kumeliņi, līgo!

2. Dievs, dod manim lielai augti, līgo, līgo!
Būŗu Jāņa līgaviņa, līgo!

1. Ņem, Jānīti, melnu zirgu, līgo, līgo!
Apjāj manus tīrumiņus, līgo!

2. Izmin guŗņas, izmin zāles, līgo, līgo!
Lai aug tīra labībiņa, līgo!

1. Ņem, Jānīti, melnu zirgu, līgo, līgo!
Apjāj manu sakņu dāŗzu, līgo!

2. Izmin nātras, izmin zāles, līgo, līgo!
Lai aug tīri kāpostiņi, līgo!

1. Jānīts kūla Pēterīti, līgo, līgo!
Ar sudraba čakārnīti, līgo!

2. Pēterīša paša vaina, līgo, līgo!
Kam puķītes izkaisīja, līgo!

1. Jānītīmi treji vārti, līgo, līgo!
Visi treji appušķoti, līgo!

2. Pa vieniemi gani nāca, līgo, līgo!
Pa otriemi pieguļņieki, līgo!

3. Pa trešiem Jāņa bērni, līgo, līgo!
No maliņu maliņāmi, līgo!

1. Lab' vakari rudzu druva, līgo, līgo!
Kā Dieviņis tev līdzējis, līgo!

2. Vakar bija liela vētra, līgo, līgo!
Līdz zemītei līgojāsi, līgo!

1. Kas tos Jāņus sagaidīja, līgo, līgo!
Kas tos Jāņus pavadīja, līgo!

2. Līgotāji sagaidīja, līgo, līgo!
Līgotāji pavadīja, līgo!

3. Kas līgoja Jāņa naktī, līgo, līgo!
Līgos visu vasariņu, līgo!

4. Kas gulēja Jāņa naktī, līgo, līgo!
Gulēs visu vasariņu, līgo!

1. Ej ar Dievu, Jāņa diena, līgo, līgo!
Mēs tev skaisti pavadāmi, līgo!

2. Nāc atkali citu gadu, līgo, līgo!
Mēs tev skaisti saņemsami, līgo!

Taut. dz.

Notis: — „Dziesmas V Latv. visp. dz. svētkiem”, 1910.

№ 56.

1. **Līgo laiva uz ūdeņa,**
Uz arāja meitiņām.
Arājam ir skaistas meitas,
Zēģelišu audējiņ's.

2. Viena auda, otra vērpa,
Trešā raksta zīdautiņ'.
Dod, māmiņa, to meitiņu,
Kuŗa raksta zīdautiņ'.

3. Ja nedosi tās meitiņas,
Es nomiršu žēlabās.
Kur jūs mani glabāsieti
Žēlabās nomirušu?

4. Tur mēs tevi glabāsimi
Skaistā rožu dārziņā;
Tur izauga kupla liepa
Deviņiem žuburiem.

5. Ik svētdienas meitas nāca
Vaiņadziņus darināt.
Novijušas vaiņadziņus
Aiziet Māras baznīcā.

6. Māra prasa raudādama:
Kur meitiņas tādu ņēm'?'
Rīgā pirku, naudu devu,
Vāczemēi kaldināj'.

7. Ko jūs, meitas, melojati,
Tā ir puiša dvēselīt';
Tā ir puiša dvēselīte
Žēlabās nomiruša.

Taut. dz.

Notis: — J. Cimzes „Dziesmu rota”, 1908.

№ 57.

1. **Lokatiesi, mežu gali,**
Lai balstiņa pāri skan'!
2. Ko gaidieti, jauni puiši,
Kad jūs sievas neņemat?
3. Ciema puiši tā domāja,
Ka es dziedu viņu dēļ.
4. Man māmiņa atvedīsi
Pa Daugavu arājiņ'.
5. Ak tu, ciemu cīrulīti,
Tavu jauku dziedāšan'!
6. Man vajaga līgaviņas,
Ka es tevis nepaņēm'.
7. Koši, koši, jauki, jauki,
Kad Dievs deva vasariņ'.
8. Dzied putniņi, dzied meitiņas,
Meža gali gaviļēj'.

Taut. dz.

№ 58.

Meld.: Kā Daugava vaidā.

1. **Lūk pakalnā kuplajie ozoli šņāc**
It stalti un diženi cēli;
Kad negaisa briesmīgais viesulis krāc —
Tur pulcējas tēvijas dēli.
2. Tiem vētra gan nespēj pat zariņu lauzt,
Tie galvas vien spēcīgi krata;
Ne sniegs, ne lietus tiem saknes var grauzt,
Tie drošību negaisos rāda.
3. Tur tēvijas dēliem ar' sirdība aug
Priekš tautas iet cīnīties, strādāt;
Kad viņi tad kuplajos ozolos raug', —
Tiem bailība nenāk ne prātā.

4. Vēl Latvijā vīri kā ozoli stāv —
Ko bēdājies tēvija dārgā?
Tiem vētrās un negaisos bailības nav,
Tie briesmīgos brīžos tev sargā.

Viesturs.

№ 59.

1. **Maza biju, neredzēju**
Kad nomira tēvs, māmiņ'.
Nu uzgāju ganīdama
Kur gulēja tēvs, māmiņ',
2. Baltā smilšu kalniņāi,
Zem zaļāmi velēnām.
Celies augšā tēvs, māmiņa —
Es pacelšu velēniņ'.
3. Es jums teikšu raudādama
Ko man dara sveša māt'.
Sveša māte mani sūta
Pie ābeles rīkšu griezti.
4. Pie ābeles piestājosi
Kā pie savas māmuliņ's;
Birst ābelei balti ziedi,
Man birst gaužas asaras.

Taut. dz.

Notis: — J. Cimzes „Dziesmu rota”, 1908. jeb — P. Jurjāna „Dziesmas”, 1910.

№ 60.

1. **Meita gāja uz avotu, uz avotu,**
Uz avotu ūdens smelt, ūdens smelt.
2. Pretim nāca jauni kungi, jauni kungi,
Sasit meitai ūdens krūz', ūdens krūz'.
3. Meita raud pēc savas krūzes, savas krūzes:
„Krūzīt, mana zaļa krūz', zaļa krūz'!”
4. Kungi meitai naudu sola, naudu sola;
Meitai naudas nevajag', nevajag'.

5. Meita raud pēc savas krūzes, savas krūzes:
„Krūzīt, mana zaļa krūz', zaļa krūz'!”
6. Kungi meitai muižu sola, muižu sola,
Meitai muižas nevajag', nevajag'.
7. Meita raud pēc savas krūzes, savas krūzes:
„Krūzīt, mana zaļa krūz', zaļa krūz'!”
8. Kungi meitai puisi sola, puisi sola;
Meitai puisa gan vajag', gab vajag'.
9. „Saspers velns to zaļo krūzi, zaļo krūzi,
Es pie puisa turēšos, turēšos!”
10. „Es pie puisa turēšosi, turēšosi,
Kā pie zelta gabaliņ', gabaliņ'!”

№ 61.

1. **Meitiņ' sēdēj' aiz ūdeņa,**
Puisīts gauži bēdājās.
2. „Brīv tev bristi, brīv peldēti,
Caur ūdeni manis dēļ.
3. Es pie tevis gan neiešu!” —
„Saki, meitiņ, kas man vain's?” —
4. „Ne pie viena es neiešu,
Kamēr savu sagaidīš'.
5. Kamēr savu sagaidīšu,
Patīkamu tēva dēļ'.”

Taut. dz.

Notis: — J. Cimzes „Dziesmu rota”, 1908.

№ 62.

1. **Nevis slinkojot un pūstot**
Tautu labā godā ceļ,
Nē, pie prāta gaismas kļūstot
Tauta zied un tauta zeļ.

2. Ja ikviens tik zemē sētu
Vienu graudu veselu,
Kas gan izskaitīt tad spētu
Zelta kviešu krājumu.
3. Bet kas lielīdamies pārdot
Ved uz tirgu pelavas,
Tas, kā pelus vējam ārdot,
Zūd no ļaužu piemiņas.
4. Nevis slinkojot un pūstot
Tautu labā godā ceļ,
Nē, pie prāta gaismas kļūstot
Tauta zied un tauta zeļ.

J. Allunans.

Notis: — „Dziesmas V Latv. visp. dz. svētkiem”, 1909.

№ 63.

1. **No paša Dieva liksmība mums dota**
Un prieki mūsu jaunībai,
Un liksmība ir mūsu augsta rota
Par spīti niknai skaudībai.
[: Priecīgi dzeņot lai uzdziedam;
Kannas, ja tukšas, lai piepildām, :]
2. Kamēr mums jaunībā ir spirtu kauli,
Mums arī netrūkst liksmības.
Kad vakars nāk, tad mums ar mīļu sauli
Ar aizies prieku dieniņas.
Priecīgi dzeņot u. t. t.
3. Tās dzīves puķu mēness vienreiz smejas
Lai sveiki to nodzīvojam;
Un kad būs jādodas uz nāves lejas,
Lai droši Tēvam pieejam.
Priecīgi dzeņot u. t. t.
4. Dzer, brālīt, dzer uz līgaviņas laimi,
Kas mīlībā tev uzsmejas!
Lai viņas godam skaņi dziedādami,
Mums visiem sirdis priecājas.
Priecīgi dzeņot u. t. t.

5. Ja kādu brāli vest uz kapu klusu
Paticis nāves eņģeļam,
Tad kapā vēlējam tam saldu dusu;
To raudādami pavadām.
[: Pēdīgi viņu mēs apraudam
Un saldu dusu tam vēlējam. :]

1, 2, 4 un 5 — Zaunicha.

3 — Stendera.

Notis: — J. Cimzes „Dziesmu rota”, 1875.

№ 64.

1. **Nu ar Dievu, Vidzemīte,**

Nebūšu vairs Vidzemē!
Neiešu vairs savā vaļā
Ciema durvju virināt.

2. Lai aug purvi, lai aug meži

Kur gāj' cauri drasādams,
Man ar drīz būs jādrasē
Daiļā kara pulciņā.

3. Kad māmiņa to redzētu,

Kā pušķoja tav' dēliņ',
Tad tu vairsi neraudātu
Sava dēla auklējum'.

4. Uzvilks kara mētelīti,

Uzliks kara cepurīt',
Apjozīs ar zobentiņu,
Cels uz stalta kumeliņ'.

5. Dziedādami, spēlēdami,

Ienaidniekus uzvarēs;
Dziedādami, spēlēdami
No kariņa mājās nāks!

Taut. dz.

Notis: — J. Cimzes „Dziesmu rota”, 1908., jeb: — P. Jurjāna „Dziesmas”, 1910.

№ 65.

1. **Nu, ar Dievu, laiks jau klātu,**

Ka mums, brāļiem, jāšķīras;
Lai ar pateicīgu prātu
Rokas vēl savienojas!
Ne vien dziesmu kroņus pinam,
Dažu drauga saiti vijam,
[: Kas mūs mīļi savieno. :]

2. Lai šo brāļu mīlestību

Sirdīs stipri glabājam;
Lai ar vīra uzticību
Savus darbus strādājam!
Un ja patīk Dieva prātam,
Lai uz priekšu vēl sanākam!
[: Nu, ar Dievu mīļākie! :]

Otto.

Notis: — J. Cimzes „Dziesmu rota”, 1875.

№ 66.

1. **Nu, brāļi, lai dzeņam un priecājamies,**

Un, sniegami rokas, lai atvadāmies.
[: Ar Dievu nu, draugi, mīļš kalniņš un lauks;
Man svešumā jāiet, tur laime man augs. :]
Juvallera, juvallera, ju-valle-ralle-ralle-rā!

2. Redz, saule pie debess vis nestāv uz viet’;

Pa jūrām un zemēm tā vienumēr iet;
[: Ir vilnis pie krasta nav mierā arvien,
Ar vētru viņš skraida pa nakti un dien’ ;]
Juvallera u. t. t.

3. Ar mākoņiem gaisā, raug’, putniņi iet

Un svešumā jaukas tie dziesmiņas dzied.
[: Kad radība kustot vien priekus sajūt,
Vaj tad manim, zēnam, var citādi būt? :]
Juvallera u. t. t.

4. Ja svešumā nākšu, tad arī tur man

Šo putniņu dziesmas pa krūmiem atskan
[: Tur puķes pa pļavām kā dzimtenē zied;
Tās tālumā redzot, sirds katram sāk smiet. :]
Juvallera u. t. t.

5. Raug', tālumā tā ir, it viss man nav svešs,
Ar putniem un puķēm lauks pildīts un mežs.
[: Un ja tur ar mīļākā pasteidzās būt,
Tad drīz ar par dzimteni svešums var kļūt. :]
Juvallera u. t. t.

Notis: — J. Cimzes „Dziesmu rota”, 1875.

№ 67.

1. **Nu sveiki, brāļi, kas šeit kopā esam,**

Ko mīlestība vienoja;
Mēs mīļai tēvijai šīs dziesmas nesam,
Un garam, kas mūs biedroja;
[: Mūs visus silda jau mīlestības stars;
Kas mīļo tēviju, tam Latvju gars. :]

2. Mēs mostamies uz jaunu, jauku dzīvi,

Mūs modināja laika gars;
Brīvība mūsu karogam par zīmi
Un taisnīb's kausam pilnīgs svars.
[: Lai brīvība zaļo, lai taisnība spīd,
Uz to lai dzenamies, Latvji, ik brīd' :]

J. Pilsātnieks.

№ 68.

1. **Ozolīti, zemzarīti,**

Kam tu augi lejiņā?
Ai-ja, aija, ai-ja-ja,
Kam tu augi lejiņā?

2. Meitas tavus zarus lauza,

Kalniņāi stāvēdam's.
Ai-ja, aija, ai-ja-ja,
Kalniņāi stāvēdam's.

3. Laužat, meitas, ko laužamas

Galotnītes nelaužat!
Ai-ja, aija, ai-ja-ja,
Galotnītes nelaužat!

4. Lai palika galotnīte,
Kur putniemi uzmeties.
Ai-ja, aija, ai-ja-ja,
Kur putniemi uzmeties.

5. Tur atskrēja lakstīgala
Dzeltainiemi spārniņiem.

6. Tā nebija lakstīgala,
Tā bij puīša līgaviņa.

Taut. dz.

Notis: — J. Cimzes „Dziesmu rota”, 1908., jeb: — P. Jurjāna „Dziesmas”, 1910.

№ 69.

1. Ozoli vēl Latvijā

Zaļo kalnos, ielejās.
Tāpat vīri atrodas,
Ozoliem kas līdzinās.
Stipri stāv pret auku bārgu,
Tēviju tur mīļu, dārgu.
[: Tā lai ar šās dziesmas skan,
Kamēr Latvju mēli man' :]

2. Kur tās smuidrās liepas aug,
Kuplus ozolus kur raug',
Brīvas Latvju dziesmas trīc,
Jo tām aust jau jaukais rīts.
Latvju vīri, gribam droši
Cīnīties un dziedāt koši!
[: Vīriem brīviem roku spiest,
Kamēr brīvīb's svece dziest! :]

Vārdi: A. Celnera, latv. no J. Pilsātnieka.

Notis: — P. Jurjāna „Dziesmas”, 1910.

№ 70.

1. Pa Daugavu laivinieks irās

It vēlu vakarā.
Un laiviņai tecēt šķīrās,
Kad mēness spīdēja.
Te tam no nejauši rādās
Pie krasta meitiņa;

Tai bijušas bēdas kādas,
Tā gauži raudāja.

2. Viņš laiviņu turēdams jautā:

„Kam raudi, meitiņa?” —
Bet laiva, no viļņiem rauta,
Drīz klāt pie bezdibeņa.
„Bēdz projām, puisīti, steidzies,”
Tā mīļi skubina.
„Dažs laivinieks šeitān beidzies,
Kas mani žēloja.”

3. „Man jātek ar asaru lāsēm

Pie sava mīļākā,
Kas droši pa ūdens gāzēm
Man piekļūt mēģināja.
Tad klusi Daugavas dzīlē
Dus gadu simteņus.
Un mani arvienu mīlē,
Pēc tā man raudāt būs.”

4. Vēl laivinieks nebaltā dienā

Gan ķeķ pēc naraga,
Bet glābiņa vairs neviena,
To straume nogremdēja.
Par to vēl Staburags rauda
Līdz šodienai asaras,
Ar bēdīgiem sēri gauda
Un mūžam nerimstās.

Fr. Mālberģis.

N° 71.

Pūt, vējiņi, dzen laiviņu, aizdzen mani Kurzemē!
Kurzemiece man solīja sav' meitiņu malējiņ'.
Solīt sola, bet nedeļa, teic man' lielu dzērājiņ'.
Teic' man lielu dzērājiņu, kumeliņa skrējējiņu!
Dzērājiņis bēdājāsī, kur būs ņemti līgaviņ'.
Balta puķe ezerāi, tā dzērāja līgaviņ'.
Balta puķe atbildēja, labāk dūņu ezerā;
Labāk dūņu ezerāi, ne dzērāja līgaviņ'.
Dzērājiņa līgaviņa ik vakarus gauži raud.
Ik vakarus noseģloja nosvīdušu kumeliņ',
Kuņa naudu es nodzēru, kam noskrēju kumeliņ'.
Pats par savu naudu dzēru, pats skrej' savu kumeliņ'.
Pats precēju līgaviņu, tēvam, mātei nezīnot.

Ai, lūdzama krodziniece, iznes saldu alutiņ'.
Nāks rudenis, ņemšu sievu, lūgšu tevi vedībās.
Dzersim kāzas trīs dieniņas, lai dancoja panāksniek'.

Taut. dz.

Notis: — J. Cimzes „Dziesmu rota”, 1908.

№ 72.

1. Puiši jāja pieguļai,

Es ar līdzi taisījos.
Puišiem svārki, kažociņi,
Man tik baltie paladziņ'.

2. Puiši gāja zirgus pīt,

Es pie upes nodzerties;
Iztek zaļa līdaciņ',
Norauj manu vaiņadziņ'.

3. Aiznes manu vaiņadziņ'

Burbulišus mētādam'.
Ņem, bāliņi, oša laivu,
Dzen pēc mana vaiņadziņ'!

4. Oša laiva smaga koka,

Tā nogrima dibinā.
Ņem, bāliņ, liepu laivu,
Dzen pēc mana vaiņadziņ'!

5. Liepas laiva viegla koka,

Vējiņš dzina maliņā.
Ņem bāliņi, ziedu laivu,
Dzen pēc mana vaiņadziņ'!

6. Tur aizdzina, tur palika,

Viņā jūras saliņā,
Viņā jūras saliņā,
Bandinieka klētiņā.

Taut. dz.

Notis: — J. Cimzes „Dziesmu rota”, 1908.

№ 73.

1. **Puiši meitas apsūdzēja**
Supurdentam Jelgavā.
Trallala, trallala, hopsasa!
Supurdentam Jelgavā.
 2. Tos aizdzina uz kuģiem,
No kuģiem uz Vāczemi.
Trallala, trallala, hopsasa!
No kuģiem uz Vāczemi.
 3. Tur tiem lika pupas malt,
Dzirnav' pusi mugurā.
Trallala u. t. t.
 4. Sāk šie kopā runāties:
Ko mēs, brāļi, darīsim?
Trallala u. t. t.
 5. Iesim mēs uz to zemīti,
Kur mēs meitas sūdzējām.
Trallala u. t. t.
 6. Pielūgsim tur tēv' un māti,
Meitas mīļi bučosim.
Trallala u. t. t.
 7. Tā jau līdz šo pašu dienu
Puišiem meitas jābučo.
Trallala u. t. t.
- Taut. dz.

№ 74.

1. **Pulcējaties, ļaužu bari,**
Pulcējaties Gaujmalā,
Sniedzat rokas, jautrie biedri,
Svētozolu trijotnē! —
Gaujas malā vēlos dzīvot,
Vēlētos būt piedzimis,
Tur, kur saule kviešus zelto,
Tur, kur zaļo apinis.
2. Tūkstošiem lai skaistas acis
Manu sirdi saistīt steidz.

Tūkstošiem lai sārtas lūpas
Manim mīļus vārdus teic, —
Tikai Gaujmalā sev gribu
Meklēt daiļu līgavu,
Tikai Gaujmalā tai stāstīt,
Cik to karsti mīlēju.

3. Lai ar svešas zemes saule
Rada vīnus gardākos,
Lai ar sveštautieši dziesmās
Jūtu pilni slavē tos, —
Man tik Gaujmalā tīk pildīt
Kausā brūno miestīņu,
Saukt, lai notrīc kalni, lejas:
„Dievs lai svētī Latviju!”
4. Un kad vienreiz laiks man pienāks
Acis slēgt uz mūžību,
Atstāt Gauju, Gaujmalieti,
Tukšot kausu pēdējo, —
Tikai Gaujas malā mani
Vieglās smiltīs guldiniet,
Pilnu kausu saldā alus
Kapā līdzī gremdējiet!

Stud. dz.

№ 75.

1. **Raug, draugi, kā šī kanna mirdz,**
Kā puto alutiņš;
Dievs zina cik ilgi līksmo sirds —
Lai baudām drīz.
2. Kas sirdi gaiši ielīksmo
Un laimi piešķirt spēs, —
Draugs, līgaviņai glāzi šo
Lai dzeņam mēs.
3. Un kuplai zelta brīvībai
Un krietnam tautiešam,
Šo pilno glāzi tēvijai
Lai ziedojam.

Stud. dz.

№ 76.

1. **Raug, gurdens trijjūgs velkas gauši**

Pa lielceļu iz kalnājas;
[: Zem loka viņam gauži, gauži
Tinkšķ pulksteniņš no Valdajas. :]

2. Jauns pastnieks, nopusnakts cēlies,

Brauc mēnesnīcā sapņodams,
Iekš ratu stūŗa dziļi zvēlies,
Par zilām acīm dziedādams.

3. Meŗs kluss un lauks jau bālēt sācis,

Un viņa dziesma žēli skan:
„Ai acis, acis, zilās acis!
Kam jūs nu aizvērušās man?”

4. Un ātri saķeŗ viņš nu groŗus,

Liek zirgiem pilnos rikšos skriet, —
Vēl vienreiz apskat' kalnus koŗus,
Vēl vienreiz mīļās kapa viet'.

Tulkojis Kaudzītis.

№ 77.

1. **Reiz bija rozīte,**

Pidirilla, pidirilla,
[: Kas skaisti sēdēja,
Pidiridirirallala! :]

2. Bet cits to nolauza,

Pidirilla, pidirilla,
[: Pie krūts sev piesprauda,
Pidiridirirallala! :]

3. Reiz bija meitiņa,

Pidirilla, pidirilla,
[: Ko karsti mīlēju,
Pidiridirirallala! :]

4. Bet cits to paņēma,

Pidirilla, pidirilla,
[: Pie krūts sev piespieda,
Pidiridirirallala! :]

5. Skaugi man kapu rok,
Pidirilla, pidirilla,
[: Es kapa nebīstos,
Pidiridiridirallala! :]

6. Es zārkā gulēdams,
Pidirilla, pidirilla,
[: Spļauj' griestos svilpodams,
Pidiridiridirallala! :]

Stud. dz.

№ 78.

1. **Rīga dimd! Rīga dimd!** Kas to Rīgu dimdināj'?
2. Tai meitiņai pūru kala, kam trejādi bāleliņ'.
3. Tēva brālis pūru kala, mātes brālis atslēdziņ'.
4. Viņas pašas īstais brālis zelta vāku liedināj'.

1.—4. Kas to Rīgu dimdināj'
Tra-la-la, { Kam trejādi bāleliņ'.
tra-la-la Mātes brālis atslēdziņ'.
 Zelta vāku liedināj'.

Taut. dz.

Notis: — J. Cimzes „Dziesmu rota”, 1875.

№ 79.

1. **Rītu vairs nebūšu mājās,**
Tuvu klāt ir šķiršanās,
Ceļu staigās manas kājas,
[: Domas būs pie mīļākās ;]
2. Kad aiz mājas kalnā kāpšu,
Skatīšos vēl ielejā,
Vietiņu apraudzīt sākšu,
[: Kur man prieki ziedēja. :]
3. Tad ar noskumušu prātu
Savu ceļu staigāšu,
Mīļāko, kaut ar nav klātu,
[: Allaž prātā turēšu. :]

4. Bet kad aukstā ziema beigsies,
Jaukais pavasaris smies,
Ceļu staigāt tad man veiksies,
[: Čakli manas kājas ies. :]

5. Prieģis atpakaļ tad nākšu,
Kur man gaida mīlība,
Jaunu dzīvošanu sākšu
[: Beigsies visa skumība. :]

6. Vasar's svētkos tad ar meijām
Tavas durvis pušķošu,
Puķītes pa kalniem, lejām
[: Tevim, mīlā, meklēšu. :]

J. Ratminders.

Notis: — J. Cimzes „Dziesmu rota”, 1908.

№ 80.

1. [: **Rozēm kaisu istabiņu**, tautu dēlu gaidīdam'; :]
[: Kad atnāca dievertiņi, slauku rozes pagultē. :]
2. [: Slauku rozes pagultēi, pat' pa logu dārziņā, :]
[: Dārziņai klausījos, ko runāja dievertiņ. :]
3. Tēvs vēlēja, māte liedza, dievers lūdza raudādams. :]
[: Dievers lūdza raudādams, sīku naudu skaitīdams. :]
4. [: Sol' par kaķi savu naudu, ne par manu augumiņ', :]
Es neesmu putna bērns, no zariņa noņemams. :]

Taut. dz.

№ 81.

1. **Saulīt' tecēj tecēdama**,
Es paliku pavēnī;
Nava savas māmuliņas,
Kas iecēla saulītē.
2. Tec', saulīte, pagaid' manis,
Ko es tevīm pasacīš'!
Aiznes manai māmuliņai
Simtu labu vakariņ'.

3. Jau saulīte zemu, zemu,
Māmuliņa tālu, tāl',
Teku, tek, nepanāku,
Saucu, saucu, nesašauc'.

Notis: — J. Cimzes „Dziesmu rota”, 1908., jeb: — P. Jurjāna „Dziesmas”, 1910.

№ 82.

1. **Seši mazi bundzinieki**
Jāj pa ceļu bungodam';
Visiem sešiem sirmi zirgi,
Visiem cauņu cepurīt's.
2. Visi seši sajājuši
Mana bara galiņā.
Divi saka: tā ir mana;
Divi saka: tas nav ties'.
3. Divi mani saķēruši
Zelta krelles dāvina.
Ne es ņemšu, ne man vajag',
Tik jaunami skuķēnam.
4. Iešu mājā, prasīs tēvs:
Kur tu ņēmi, kas tev dev'?'
Man iedeva ciema puisi,
Mani mazu mīlēdami,
Sevim lielu audzēdam'.

Taut. dz.

№ 83.

1. **Skaistu rozi redzēja**
Puisēns dārza malā,
Kas it koši ziedēja;
Tecēj's klāt, to skatīja,
Prieks tam bij bez gala.
Rozīt', rozīt' sarkanā,
Rozīt' dārza malā!
2. Puisēns saka: „Lauzīšu
Rozi dārza malā!”
Roze saka: „Ieduršu

Un tev sāpes darīšu,
Laid man' tikai vaļā!"
Rozīt', rozīt sarkanā,
Rozīt' dārza malā!

3. Zēns neklausa, nolauž to,
Rozi dārza malā;
Rozes ērkšķi bada šo,
Zēns nebēdā it neko,
Kā tam izies galā.
Rozīt', rozīt sarkanā,
Rozīt' dārza malā!

V. Vieting.

Notis: — J. Cimzes „Dziesmu rota”, 1908.

№ 84.

1. Sniedz man šurp, jaunekli, ragu

Pildi ar vīnu man to! —
Vīns dara dzērāju lāgu
Un sirds prātu ielīksmo.

2. Saulei un mēnesim koši

Vīns un rags līdzīgi viz:
Zeltā viņš laistās it spoži,
Sudraba lāsumos šis.

3. Vīns dzēš visvisādas sāpes,

Skumjas noslīcina,
Remdē ar mīlestīb's sāpes,
Sirdi kas noskumdina.

4. Dzerat zem smaržīgiem zariem,

Brāļi, šis vakars ir jauks.
Vēlu pa nakts zvaigžņu stariem
Lai vēl skan dzērienu trauks.

Stud. dz.

N° 85.
Meld.: Wir hatten gebaut.

1. **Šī kauli, šī miesa,**
Šis gars un šī sirds
Ir tēvuzemes tiesa,
Kamēr šī saule mirdz.
2. Kur solīti iemu,
Tur tēvzemes krūts,
Un pār ik katru ciemu
Vēl vecais Pērkons rūc.
3. Ai Dieviņ, kad kaņi
Pār tēvzemi iet,
Lai tēvutēvu gari
Man kaņa dziesmu dzied.
4. Tad asinis liešu
No mīlestības,
Ar godu projām iešu
Iekš tēvu godības.

J. Steiks.

N° 86.

1. [: **Stādīju ieviņu plāniņa vidū; :**]
2. [: Uzauga ieviņai deviņi zari; :]
3. [: Uz katra zariņa deviņi ziedi; :]
4. [: Sajāja tautiņas ziediņus rauti; :]
5. [: Ko gribi, māsiņa, par vaiņadziņu? :]
6. [: Vaj gribi, es došu bērajo zirgu? :]
7. [: Negribu, negribu, tas man ir pašai; :]
8. [: Vaj gribi, es došu lin-arājiņu? :]
9. [: To gribu, to gribu, tā manim nevaid. :]

Taut. dz.

№ 87.

1. **Stāsti manim, Daugaviņa,**

Gauja jel necieti klus',
Kur aug mana līgaviņa,
Vaj tā drīz jau liela būs?

2. Daugav' balta putodama

Oša laivu vizina;
Meitiņ' laivā sēdēdama
Villainītes balina.

3. Gaujas malā, dziļā lejā,

Sarkanbaltas rozes zied,
Tur meitiņa, koša sejā,
Līgodama cauri iet.

4. Brauc ar Dievu, Daugaviete,

Oša laivā sēdēdam'!
Pini kroņus, Gaujeniete,
Puķes klēpī nēsādam'!

5. Man pašami Laimes māte

Līgaviņu audzina;
Lauka māte, meža māte
Tai pūriņu darina.

A. Pumpurs.

№ 88.

1. **Strauja, strauja upe tecēj',**

Gar bāliņa namdurvīm.

2. Nedrīkstēju pāri jāti,

Baidās manis kumeliņš.

3. Jāj, bāliņi, droši pāri,

Nesliks tavis kumeliņš.

4. Apakšāi baltas smiltis,

Virsū skaidris ūdentiņš.

5. Zobens grieza baltu smilti,

Ūdens mazgā kumeliņ'.

6. Spoža spalva kumeļami,
Vēl spožāki iemauktiņ'.

Taut. dz.

Notis: — P. Jurjāna „Dziesmas”, 1910.

№ 89.

1. **Tautiešami roku devu,**

Labo devu, ne kreiso,
Ai-ja-ja, tra-la-la,
Labo devu, ne kreiso.

2. Labo devu, ne kreiso,

Lai bij laba dzīvošan'.

Ai-ja-ja, tra-la-la,
Lai bij laba dzīvošan'.

3. Kad es gāju tautiņāsi,

Dziesmas tinu kamolā.
Ai-ja-ja, tra-la-la,
Dziesmas tinu kamolā.

4. Ja būs laba mana dzīve,

Pa vienai ritināš'.

Ai-ja-ja, tra-la-la,
Pa vienai ritināš'.

5. Ja būs slikta dzīvošana,

Lai satrūda kamolā.
Ai-ja-ja, tra-la-la,
Lai satrūda kamolā.

Taut. dz.

Notis: — P. Jurjāna „Dziesmas”, 1910.

№ 90.

1. **Tev dziļi acīs ieskatīju,**

Kas spīdēja no mīlības,
[: Iekš viņu liesmām ieraudzīju
Es saldu sapņu pilnību. :]

2. Tev dziļi acīs atspīdēja

Mans pirmais un mans pēdēj's brīd's,

[: Tas jaunu dzīvīb' iedot spēja
Un arī saldu nāvi līdz. :]

3. Bet tagad tavas spodrās acis
Uz man vairs mīļi neskata,
[: Tādēļ es sirdi esmu racis
It dziļi zemes dziļumā. :]

4. Lai tā tās sāpes neredzētu,
Kad tumša zeme sirdi sedz,
[: Bet acis līdzī neapraku,
Lai viņas allaž tev' vēl redz. :]

Stērstu Andrejs.

№ 91.

1. **Teci, teci kumeliņi,**
Tevis gaida, manis gaid'.
Tra-la-la, tra-la-la,
Tevis gaida, manis gaid'.

2. Tevis gaida auzu sile,
Manis jauna līgaviņ'.
Tra-la-la, tra-la-la,
Manis jauna līgaviņ'.

3. Teci rikšus, kumeliņi,
Neej soļus skaitīdams.
Tra-la-la, tra-la-la,
Neej soļus skaitīdams.

4. Vaj es tevīm auzas devu
Pa vienai skaitīdams?
Tra-la-la, tra-la-la,
Pa vienai skaitīdams?

Taut. dz.

Notis: — J. Cimzes „Dziesmu rota”, 1908.

№ 92.

1. **Trīs priedītes siliņā —**
Vai manu vai,
Visas vienu augumiņu,
Vai manu vai.

2. Vienu cirtu, otra lūza,
Vai manu vai,
Trešā līdzī locījāsi,
Vai manu vai.
3. Trīs meitiņas māmiņai, —
Vai manu vai,
Visas vienu augumiņu,
Vai manu vai.
4. Vienu ņēmu, otra nāca,
Vai manu vai,
Trešā līdzī taisījās,
Vai manu vai.
5. Dod, māmiņa, to meitiņu,
Vai manu vai,
Kas man līdzī taisījās,
Vai manu vai.

Taut. dz.

№ 93.

1. **Tumša, tumša tā eglīte,**
Kur caunīte nakti guļ!
Ai, ai, nakti guļ,
Kur caunīte nakti guļ.
2. Tālu, tālu tā māmiņa,
Kur aug mana līgaviņ',
Ai, ai, līgaviņ'.
3. No kurienes tu, puisīti,
Ar tik jauku valodiņ'?' u. t. t.
4. Es, māmiņa, no Vāczemes
Nāk' pēc savas vajadzīb's u. t. t.
5. Es nāk' jūsu meitiņ' precēt,
Ak lūdzama, neliedziet! u. t. t.
6. Man ir viena pati meitiņ',
Tā par jaunu un par mazu u. t. t.
7. Tai būs mātes rīkstes bīties,
Ne pēc jauniem puīšiem dzīties u. t. t.

8. Jūs, māmiņa, veci ļaudis,
Jūs savādi runājiņiet u. t. t.
9. Jūras putni pulkiem skrēja
Un pa pāriem pārojās u. t. t.
10. Tā būs jauniem cilvēkiem
Ar pa pāriem pāroties u. t. t.

Taut. dz.

№ 94.

1. **Tur es dzēru, tur man tika,**
Tai mazāi krodziņā:
2. Sarkans alus, balta kannu,
Daiļa pati nesējiņ'.
3. Pats es dzēru, pats maksāju
Krogā saldu alutiņ'.
4. Pats precēju līgaviņu
Tēvam, mātei nezinot.
5. Izdzeļ' alu, sasit kannu,
Nobučoju nesējiņ'.
6. Simtu marku es nodzēru,
Kumeļāi sēdēdams.
7. Būtu dzēris otru simtu,
Nestāv manis kumeliņš.
8. Kumeļami kājas gura,
Man pašami galva skurba.
9. Alutiņi, bāleliņi,
Neb' es tava stiprumiņ':
10. Tu varēji vīru gāzti,
Mucai spundi ārā spert.
11. Alutiņi, bāleliņi,
Neb' es tava vecumiņ':

12. Es piedzimu, tev atradu,
Es nomiršu, tu paliks'.

Taut. dz.

№ 95.

Meld.: Kumeliņi, kumeliņi.

P u i š i:

1. **Vaj tik vieni saule spīd,**

Kā pa logu istabā?

Tra-ri-di ra-la-lā

Kā pa logu istabā?

2. Vaj tik vieni daiļu meitu,

Kā tu lepnā vīzdegun'?

Tra-ri-di u. t. t.

3. Gan būs braša mātes meita,

Nāks pie manis dziedādam'!

4. Nāks pie manis dziedādama,

Kā rozīte ziedēdam'.

5. Tai es došu savu muižu,

Savas muižas atslēdziņ'.

M e i t a s:

1. Tava mute gan to sola,

Ķeša tukša — kur to ņems?

2. Traka, traka tā meitiņa,

Kas puisīša vārdus klaus';

3. Puisīšam ir viena galva,

Trijdeviņi padomiņ'.

4. Tautu dēlis lielījās,

Sidrabiņa dzirnaviņ's,

5. Kad aizgāju, neatradu

Ne pelēka akmentiņ'.

6. Tautu dēlis lielījās,

Pieci bērni kumeliņ',

7. Es aizgāju, es atradu
Klibu āzi ecējot.

8. Cik tas mani ieraudzīja,
Tik ar āzi krūmiņos.

P u i š i:

1. Bērīt', manu kumeliņu,
Tu man kaunu padarīj',

2. Tev kājiņa paslīdēja,
Man nokrita cepurīt'.

3. Kas godīga mātes meita,
Padod manu cepurīt',

4. Kas jau tāda vīzdegune,
Iet gaŗāmi ņņaukādam'.

M e i t a s:

1. Es atradu tautu dēlu
Vagas galā iesnauduš';

2. Es padevu dievpalīgu;
Viņš vaicāja: Ko tu sak'?

P u i š i:

1. Meitas godu nolūkoju,
Kumelāi sēdēdams,

2. Meitai mute nemazgāta,
Neslaucīta istabiņ'.

3. Kas no liepas kuplumiņa,
Kad ziediņi neziedēj'.

4. Kas no meitas daiļumiņa,
Kad darbiņa nemācēj'?

M e i t a s:

1. Lūko mani tautu dēls,
Tu lūkoji, es lūkoj'.

2. Tu lūkoji darbu manu,
Es tav' gudru padomiņ'.

3. Es cimdiņu noadīju,
Vienu reizi mērīdam'.

4. Es puisīti noskatīju,
Vienu reizi redzēdam'.

5. Tēva, tēva tu dēliņi,
Tev nav tēva padomiņ'.

6. Iztērējis tēva mantu,
Pārdoš' tēva kumeliņ'.

7. Kas no rudzu gaŗauguma,
Kad nav lāga briedumiņ'?

8. Kas no puisa daiļumiņa,
Kad nav laba tikumiņ'?

P u i š i:

1. Upe, upe, — meita, meita,
Tās vienāi tikumā,

2. Upe nesa sīkus oļus,
Meita ļaužu valodiņ's.

M e i t a s:

1. Dēlu mātei daiļi dēli,
Cerē manis bīstamies,

2. Bīstās saule rīta rasas,
Tik es tavu daiļu dēl'.

P u i š i:

1. Tautu meita lielījāsi,
Daudz par puisi nebēdāt,

2. Ja par puisi nebēdāsi,
Mūžam vīra nedabūs'.

M e i t a s:

1. Lai stāv zaļa ataudziņa,
Kad nav lāga cirtējiņ'.

2. Lai stāv manis vaiņadziņš,
Kad nav lāga ņēmājiņ'.

3. Nav neviena ozoliņa
Rūtaināmi lapiņām,
4. Nav neviena tēva dēla,
Pa manami prātiņam.
5. Nava lāga, nava lāga,
Šitajosī puisēnos,
6. Mālu zeme, līka ķēve,
Kā sprungulis arājiņš.

P u i š i:

1. Meitiņ, puisī nenicini,
Vaj gājuši, negājuš',
2. Puisīts ēda rudzu maizi,
Miežu dzēra alutiņ'.

M e i t a s:

1. Es no tevis, tautu dēls,
Padomiņa nelūdzos.
2. Jau es tevi sen pazinu,
Ne padoma devējiņ'.

P u i š i:

1. Teci, manu kumeliņu,
Nesameti šai ciemā,
2. Šai ciemā laiskas meitas,
Pa logiemī mēslus bēr'.

M e i t a s:

1. Apkārt kalnu saule tek,
Gaŗu dienu meklēdam';
2. Tālu jāja laiski puiši,
Līgaviņas lūkoties.
3. Puiši gāja siena pļaut,
Trīs kažoki mugurā,
4. Nenopļāva gaiļam nastas,
Ne kazai kumosīņ'.

P u i š i:

1. Ak tu, čakla meitenīte,
Tavu smalku paladziņ',
2. Uz pubuļa stāvēdams,
Rīgas pili ieraudzīj'.

M e i t a s:

1. Pieci, seši tēvam dēli,
Viens pats tēvam kumeliņš,
2. Tam pašam staļļa durvis
Vakarējo vērumiņ'.

P u i š i:

1. Skāde liela lēkusies,
Kauns otrami pasacīt,
2. Pele kaklu nolauzus',
Tukšā pūra dibenā.
3. Gan augusi tautu meita,
Gan pūriņu darījus',
4. Rikšodama līkā ķēve
Pret kalniņu vizināj'.
5. Grib bitīte salda medus,
Silā ziedu negājus',
6. Grib meitiņa greznu pūru,
Nešuvusi, nerakstīj's.

M e i t a s:

1. Tautu dēls man vaicāja:
„Daudz villaiņu pūriņā?”
2. „,,Atver sava staļļa durvis,
Daudz tev tavu kumeliņu?””
3. Liela gaŗa tautu meita,
Bez darbiņa ganos gāj';
4. Bez darbiņa ganos gāja,
Bez pūriņa tautiņās.

Latv. taut. rotaļu un apdziedāš. dziesmas.

№ 96.

1. **Zaļā jaunība, zaļā jaunība, —**
Vēl tā dziesma ausīs skan;
Tālu tālumā, tālu tālumā
Tā jauka, jauka man.
Lakstīgala dzied, lakstīgala dzied
Pavasari atnākot,
Savu vecu viet', savu vecu viet'
Atkal ieņemot.
2. Manim aizejot, manim aizejot,
Visur bija svētība.
Atkal atejot, atkal atejot
Nav vairs nekā, nekā.
Mīļā dzimtene, mīļā dzimtene,
Visas mīļās vietiņas
Vēl kā sapnī man, vēl kā sapnī man
Rādaties.
3. Manim aizejot, manim aizejot,
Spīdēj' laime spožākā.
Atkal atejot, atkal atejot
Nav vairs nekā, nekā.
Lakstīgalai gan, lakstīgalai gan
Aties bagāts rudenis.
Bēdu sirdij man, bēdu sirdij man
Prieks neaties.

Rob. Radeke.

Notis: — J. Cīzmes „Dziesmu rota”, 1908.

№ 97.

1. **[: Caur sudraba birzi gāju, :]**
[: Ne zariņa nenolauzu. :]
2. **[: Būt' zariņu nolauzusi, :]**
[: Tad staigātu sudrabota. :]
3. **[: Jauna biju, dietin deju, :]**
[: Dziedādama vien staigāju. :]
4. **[: Nebēdāju tās dieniņas, :]**
[: Kad staigāju raudādama. :]

5. [: Asariņas noslaucīju
[: Zaļā zīda priekšautā... :]
6. [: Priekšautiņu izmazgāju :]
[: Skaidrā rīta rasiņā. :]
7. [: Priekšautiņu izžāvēju :]
[: Smuidra bērza galiņā. :]
8. [: Trīs gadiņi tas bērziņis :]
[: Ne tas auga, ne zaļoja. :]
9. [: Ceturtāi gadiņai
[: Zelta ziediem noziedēja. :]

№ 98.

1. **Cel mani pār par Daugavu**
Tu, Daugav's laivinieks;
Šo lenti ņem par dāvanu —
Tā bij mans greznums, prieks.
2. Par maz šī alga, meitiņa,
Par to pār' necelšu,
Par to es savā laiviņā
Tev sēdēt neļaušu.
3. Cel mani pār par Daugavu,
Es citu maksāšu;
Es zinu jauku dziesmiņu —
To braucot dziedāšu.
4. Ar dziesmiņu nav maksāts gan,
Tu daiļā meitiņa,
Cik ilgi patiks dziesma man?
Vēl nesēd laiviņā.
5. Cel mani pār par Daugavu,
Tu zelta puisīti,
No manas krūts par piemiņu
Še ņem šo rozīti.
6. Nē, skaistā meitiņ, tas ir maz,
Es rozi negribu:
Drīz viņa vīst un bālējas;
Dod savu mīlību.

7. Ņem, zvejniek, manu mīlību,
Ņem manu sirdi sev;
Tev nododos uz mūžību,
Es gribu dzīvot tev.
8. Tad nāc pa priekš pie manas sirds,
Tu daiļā meitiņa;
Redz, Daugav's viļņi saulē mirdz —
Nāc, sēdies laiviņā.
9. Tur viņi abi šūpojas
Pa plašo Daugavu,
Un viļņi lēni spēlējas
Ap viņu laiviņu.

№ 99.

Meld.: Still ruht der See.

1. **Cik ezers rāms** un putni klusu!
Tik dabā dzirdams troksnis rets.
Jau metas tumšs zemes virsū
Sāk izplatīties klusums svēts.
2. **Cik ezers rāms!** Tik koku lapas
Lūdz Dievu balsīs mīlīgās,
Un puķītes no krasta malas
Uz augšu sūta lūgšanas.
3. **Cik ezers rāms!** No debess zvaigznes
Uz zemi mīļi noskatās...
Jel dodies, cilvēk, tu ar mierā
Reiz tevi kapā guldinās.

H. Heine. Tulk. Mieriņš.

№ 100.

1. **Cik mīļa esi Latvija**
Tu mana dārgā tēvija,
Ar savām zaļām birztaļām,
Ar savām druvām bagātām!
[: Kas tevi karsti nemīlo, :]
[: Nav vērts, ka tevi apdzīvo. :]

2. Es tavā klēpī piedzimis,
Pie tavas krūts es uzaudzis,
Tu manas laimes šūpulis,
Kas vien man ir, no tevis viss.
[: Kā bērnu mani svētīji, :]
[: Kad dzīvībā man vadīji. :]

3. Arvienu vēl šo svētību,
Pie sevis visur nomanu,
Es tevi tādēļ mīlošu,
Līdz nāves miegā aizmigšu.
[: Tad tavā klēpī tiešām man :]
[: Būs mīla, salda dusēšan'. :]

Vārdi no H. Grünholzera, latv. no Lapas Mārtiņa.
Notis: — P. Jurjāna „Dziesmas”, 1910.

Saturs.

lp.	
Priekšvārds	3
Latvju tautas himna	
1. Āvu, āvu baltas kājas	
2. Ai, zaļāja līdaciņa	4
3. Aijā, žūžū, lāča bērni	
4. Aiz upītes es uzaugu	
5. Aiz upītes jēri brēca	5
6. Apkārt kalnu gāju	6
7. Apsēgloju melnu kuili	7
8. Ar Dievu mīlā tēvija	
9. Auseklīt, vaj tu jau projām bēdz	
10. Bandenieka rudzi auga	9
11. Baudi zaļo jaunību	
12. Bērīts manis kumeliņis	10
13. Brāļi sēžaties pie galda	11
14. Brāļi sēžaties šeit barā	12
15. Brāļi šodien priecāj'ties	13
16. Brālīts savu īsto māsu	14
17. Dažu skaistu ziedu	
18. Daugaviņa māmuliņa	15
19. Daugavmalā stalts kā niedra	16
20. Dievs dod mūsu tēvu zemei	17
21. Divi sirmi kumeliņi	
22. Dziedāj' tautu tīrumāi	18
23. Dzērājs puisis bēdājās	
24. Dzērājs puisis bēdājāsi	19
25. Dzēru, dzēru krodziņāi	20
26. Ej bāliņi lūkotiesi	

27. Ej saulīte drīz pie Dieva **21**
28. Es kaŗāi aiziedams **22**
29. Es redzēju jūriņāi
30. Gaudeamus ģitur **23**
31. Jau ziedonis klātu **24**
32. Jau ziedoņa vēsmas **25**
33. Jūriņ' prasa smalku tīklu
34. Kā Daugava vaida **26**
35. Kā var būt citādi?
36. Kad man uz vakti stāvošam **27**
37. Kalējs kala debesīs **28**
38. Kam brīvās krūtīs
39. Kaŗa vīri bēdājāsi **29**
40. Kas nekaiš dzīvot pāvestam
41. Kas tie tādi, kas dziedāja **30**
42. Krauklīts sēž ozolā **31**
43. Kumeliņi, kumeliņi
44. Kur tu augi daiļa meita **32**
45. Kur tu iesi bāleliņi **33**
46. Kur tu teci, kur tu teci gailīti man'
47. Kur tu skriesi vanadziņi **34**
48. Labāk manu iesaliņu
49. Lai dziesmas skan daudz balsu **35**
50. Lai jautras dziesmas skandinām **36**
51. Laimīt' kļiedza, laimīt' brēca **37**
52. Lai kopā sanākam
53. Latvijas kalnājos, Latvijas lejas **38**
54. Latviski lai atskan dziesmas **39**
55. Līgo dziesmas
56. Līgo laiva uz ūdeņa **43**
57. Lokaties mežu gali **44**
58. Lūk pakalnā kuplajie ozoli
59. Maza biju neredzēju **45**
60. Meita gāja uz avotu
61. Meitiņ sēdēj' aiz ūdeņa **46**
62. Nevis slinkojot un pūstot
63. No paša Dieva liksmība **47**
64. Nu ar Dievu Vidzemīte **48**
65. Nu ar Dievu, laiks jau klātu **49**
66. Nu brāļi lai dzeŗam
67. Nu sveiki brāļi, kas šeit **50**
68. Ozolīti, zemzarīti
69. Ozoli vēl Latvijā **51**
70. Pa Daugavu laivinieks irās
71. Pūt vējiņi, dzen laiviņu **52**
72. Puiši gāja pieguļāi **53**
73. Puiši meitas apsūdzēja **54**
74. Pulcējaties ļaužu bari
75. Raug, draugi, kā šī kannā **55**
76. Raug, gurdens trijjūgs **56**
77. Reiz bija rozīte
78. Rīga dimd! **57**

79. Rītā vairs nebūšu mājā **58**
80. Rozēm kaisu istabiņu
81. Saulīt tecēj' tecēdama
82. Seši mazi bundzinieki **59**
83. Skaistu rozi redzēja
84. Sniedz man šurp, jaunekli, ragu **60**
85. Šie kauli, šī miesa **61**
86. Stādīju ieviņu
87. Stāsti manim, Daugaviņa **62**
88. Strauja, strauja upe tecēj'
89. Tautiešami roku devu **63**
90. Tev dziļi acīs ieskatīju
91. Teci, teci kumeliņi **64**
92. Trīs priedītes siliņā
93. Tumša, tumša tā eglīte **65**
94. Tur es dzēru, tur man tika **66**
95. Vaj tik vieni saule spīd **67**
96. Zaļā jaunība **72**
97. Caur sidraba birzi gāju
98. Cel mani pār par Daugavu **73**
99. Cik ezers rāms **74**
100. Cik mīļa esi Latvija